DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 185. Czwartek, 11 (23) Sierpnia. 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.— Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2.— Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20. — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartalnie rs. 2 kop. 30. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 10 (22) Sierpnia.

Najwyższy Ukaz z 19-go (31) lipca r. b., nadający jenerałowi-majorowi Tuchołce folwarki rządowe: Topola Królewska, Podgórzyce i Góra św. Małgorzaty, zamieszczony jest w osobnym do dzisiejszego numeru dodatku.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rosji,
Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego,
&., &., &.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W skutek przedstawienia Prezesa Banku Polskiego, Komitet urządzający w wykonaniu Najwyższego Rozkazu zapadłego w dniu 18 (30) Maja r. b. postanowił i stanowi:

1. Najwyżej zatwierdzony, (przy niniejszem załączający się) dodatkowy etat Banku Polskiego na operację likwidacyjną wprowadzić w wykonanie z tem, aby oznaczone w nim nowe urzędy były obsadzane stopniowo w miarę rzeczywistej potrzeby, i aby potrzebne podług tegoż etatu wydatki w roku bieżącym były odniesione do sumy 50,000 rubli jaka w budżecie wydatków na rok 1866 dla Wydziału Komitetu Urządzającego, przeznaczoną jest na wydatki nieprzewidziane, a w przyszłości, aby wnoszone były do corocznych budżetów wydatków administracyjnych na operację likwidacyjną.

2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które wraz z dodatkowym etatem Banku Polskiego, zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, poruczyć Dyrektorowi Głównemu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu i Prezesowi Banku Polskiego.

Działo się w Warszawie na 139 posiedzeniu dnia 4 (16) Czerwca 1866 roku.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„Ma być podług tego.“

w Carskiem Siole
d. 18 (30) Maja 1866 r.

Zgodno z oryginałem, Sekretarz Stanu *M. Milutin.*

ETAT DODATKOWY
dla Banku Polskiego na operację likwidacyjną.

	Liczba osób	Płaca jednemu (ruble sr.)	Płaca wszystkim (ruble sr.)	Kl. urzędu
w Buchalterji.				
Starsi Rachmistrze	2	850	1,700	IX
Rachmistrze	2	700	1,400	X
Rachmistrze	1	600	600	X
Na płace dodatkowe dla dwóch Naczelników Sekcji.	—	150	300	—
w Kontroli.				
Kontroler	1	700	700	X
w Kantorze.				
Starszy Rachmistrz	1	850	850	IX
Urzędnik do pisma	1	300	300	XI
w Kancelarji.				
Pomocnik Sekretarza.	1	450	450	X
w Kasie.				
Kasjer.	1	750	750	IX
w Wydziale biletów.				
Pomocnicy kontrolera.	2	450	900	X
w Wydziale prawnym.				
Adjunkt	1	900	900	IX
Sekretarze	2	600	1,200	X
Na płacę dodatkową dla Naczelnika Wydziału.	—	300	300	—
Na wydatki kancelaryjne. . . .	—	—	600	—
Razem. .	—	—	10,950	—

Uwaga 1. Suma potrzebna na płace dla urzędników i na wydatki kancelaryjne, asygnuje się z funduszu przeznaczonego na wydatki administracyjne na operację likwidacyjną.

Uwaga 2. Ustanowione według niniejszego etatu dodatkowego urzędy, obsadzają się w miarę rzeczywistej potrzeby, za oddzielnym na każdy raz upoważnieniem komitetu urządzającego.

Prezydujący w komisji do spraw królestwa polskiego
(podpisano) książe *Paweł Gagarin.*

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rs. 6,869 kop. 44, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Józefowi *Gorszyńskiemu*, właścicielowi dóbr Stryjów, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, Gminie Stryjna, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 8,628 kop. 14, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Maksymiljanowi *Sąchockiemu*, właścicielowi dóbr Nowa-wieś, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Stanisławowskim, Gminie Pniewnik, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,875 kop. 52, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Wincentemu *Białosuknia*, właścicielowi dóbr Rupino, położonych w Gubernji Augustowskiej, Powiecie Augustowskim, Gminie Lachowo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Łomżyńskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,647, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Antoniemu *Turczynowiczowi*, właścicielowi dóbr Ostrożna, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Koniczki, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 20,699 kop. 74, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Hr. Helenie *Kronhelm*, właścicielce dóbr donacyjnych Złota, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Sandomierskim, Gminach Samborzec i Dwikozy, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 926 kop. 22, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Teodorowi *Maltz*, właścicielowi dóbr Nowa-wieś i Pionczyno, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Starożreby, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs 20,599 kop. 45, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Antoniemu *Laskiemu* i Ludwice *Beningsen*, właścicielom dóbr Machory, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Machory, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,350 kop. 71, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Władysławowi *Pepłowskiemu*, właścicielowi dóbr Sarnowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Sarnowo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,689 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Janowi *Pawłowskiemu*, właścicielowi dóbr Czechówka-górna, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubeskim, Gminie Sławin, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,439 kop. 20, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Teodorowi *Karnkowskiemu*, właścicielowi dóbr Czamanino, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Czamanino, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,651 kop. 22, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Michałowi *Bonieckiemu*, właścicielowi dóbr Żydowska-wola, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Stopnickim, Gminie Sędziejowice, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kieleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,241 kop. 79, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Jakóbowi i Julji *Bem*, właścicielom dóbr Charłupia-mała, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Sieradzkim, Gminie Charłupia-mała, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kaliskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 26,696 kop. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Stanisławowi *Jakubowskiemu*, właścicielowi dóbr Czermno, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Czermno, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 134,466 kop. 17, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Hrabini Aleksandrze *Mycielskiej*, właścicielce dóbr Lubartów, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminach Lubartów, Firlej, Rudno, Lisów i Samoklęski, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 69,693 kop. 37, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Ks. Marji *Golicyn*, właścicielce dóbr Stara-wieś, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Siedleckim, Gminie Stara-wieś, wysłane zostało do Kasy Powiatu Siedleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 12,670 kop. 1, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Konstantemu *Klimkiewiczowi*, właścicielowi dóbr Czartoszowy, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Kieleckim, Gminie Łopuszno, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kieleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,158 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Wilhelmowi *Maske*, właścicielowi dóbr Nowa-wieś, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Ruszkowo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy.

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrzny i Duchownych podaje do publicznej wiadomości, że poczynając od dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 r., Rada Administracyjna Królestwa udzieliła listy przyznania wynalazków następującym osobom: — 1) Rzeczywistemu Radcy Stanu Ciechanowskiemu, na wyrabianie cementu sztu-

cznego z materjałów krajowych, sposobem własnego jego pomysłu, list przyznania obowiązujący do dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1875 r. — 2) Władysławowi Kulczyckiemu, na wynaleziony przez niego przyrząd do ogrzewania i wentylacji pomieszkań, list przyznania obowiązujący do dnia 12 (24) Kwietnia 1871 r.— 3) Juljanowi Robert, na dobywanie soku cukrowego z buraków, wynalezionym przezeń sposobem zwanym „diffusium", list przyznania obowiązujący do dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1875/6 r.— 4) Janowi Woroncow Weljaminow, na wynaleziony przez niego magiel pokojowy, list przyznania obowiązujący do dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1871 r. — 5) Kompanji pod firmą: „Istomin, Schen i komp.", przywilej na wprowadzenie do Królestwa Polskiego udoskonalonego aparatu do oczyszczania kloak pomysłu Bergera, z terminem do dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1875 roku. Przytem Komisja Rządowa ostrzega wymienione wyżej osoby, że jeżeli stosownie do art. 15 Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z d. 8 (20) Lipca 1837 r. nie złożą dowodów wprowadzenia w wykonanie swoich wynalazków w czasie oznaczonym udzielonemi im listami przyznania, w takim razie bez dalszych ostrzeżeń, listy te zostaną ogłoszone za upadłe.

Dyrekcja Ubezpieczeń zawiadamia, że Główna Kasa Oszczędności z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za Kościołem S-go Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 7 (19) Sierpnia roku bież. włącznie, wydała książeczek nowych 50, na które, tudzież na dawniejsze w 297 wnioskach złożono rs. 5,864 kop. 25. Na żądanie zaś 69 uczestników (prócz procentu rs. 33 kop. 31 ½ należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 3,612 k. 99 ½ i umorzyła książeczek 20. Przeto uczestników 17,737, posiada kapitał rs. 670,149 kop. 73.

Prezydujący w Warszawskim Cholerycznym Komitecie.—Z rozporządzenia Petersburgskiego cholerycznego Komitetu dozwolono sprzedawać publiczności tak zwane podręczne apteczki, zawierające niezbędne środki dla dawania pomocy dotkniętym cholerą. Warszawski choleryczny Komitet uznając że sprzedaż tego rodzaju apteczek może być nader pożyteczną dla tutejszych mieszkańców, a szczególniej dla zamieszkałych w dzielnicach miasta oddalonych od lekarzy i aptek, w których pomoc w pierwszych chwilach jest prawie niemożebną, zaproponował Radcy Stanu właścicielowi apteki Heinrychowi, przygotowanie trzech rodzai podręcznych aptek zawierających środki przeciw-choleryczne, a mianowicie: N. I. *Podręczna apteka za cenę rs. 6* w zamykanem pudełku na kluczyk zawiera: 1) Oleum Ricini uncij 3; 2) Calomel po 1 granie proszków 22; 3) Camphorae po ½ grana proszków 12; 4) Ipecacuanae po 1 skrupule proszków 12; 5) Tincturae Valerianae uncji 1; 6) Tincturae nucis Vomicae uncji 1; 7) Tincturae Opii Simplicis uncji ½; 8) Petrolei uncji 2; 9) Acidi muriatici diluti uncji 2; 10) Herbae Menthae piperitae uncji 3; 11) Liquor sesqui chloreti ferri uncji ½; 12) Magistrati Bismuthi po 2 grana proszków 12; 13) Tannini po 2 grana proszków 12; 14) Spir. Sulphur. aether. unc a 1; 15) Maszynka do liczenia kropli; 16) Essencja Menthae uncji ½. *Podręczna apteka N. 2 za cenę rs. 3* w papierowym pudełku bez zamku zawiera: 1) Oleum Ricini uncji 2; 2) Calomel po 1 granie proszków 12; 3) Camphorae po ½ granie proszków 12; 4) Ipecacuanae po 1 skrupule proszków 6; 5) Tincturae Valerianae uncji ½; 6) Tincturae Opii Simplicis drachmy 2; 7) Tincturae Nucis Vomicae uncji ½; 8) Petrolei uncja 1; 9) Acidi Muriatici diluti uncja 1; 10) Herbae Menthae piperitae uncji 3; 11) Liquor sesqui chloreti ferri drachmy 2; 12) Bismuthi Nitrici po 2 grana proszków 12; 13) Tannini po 2 grana proszków 12; 14) Spir. Sulphur. aether. uncji ½; 15) Essentia Menthae drachmy 2; 16) Maszynkę do liczenia kropli. *Podręczna apteka N. 3 za cenę rs. 1* w papierowym pudełku bez zamku zawiera: 1) Calomel po 1 granie proszków 12; 2) Camphorae po ½ grana proszków 12; 3) Ipecacuanae po 1 skrupule proszków 6; 4) Tincturae Opii Simplicis drachmy 2; 5) Spir. Sulphur. aether. uncji ½; 6) Essentiae Menthae drachmy 2. W każdej z tych apteczek oprócz lekarstw i spisu takowych dołączonym będzie przepis drukowany w polskim i ruskim języku, wskazujący sposób użycia znajdujących się w tych apteczkach lekarstw do przybycia lekarza. „Przed „przybyciem lekarza w następujących wypadkach można „użyć wskazanych tu lekarstw": 1) „Jeżeli skutkiem „przeładowania żołądka zbytecznym lub niestrawnym „pokarmem, doznaje się gorzkawego lub kwaśnego odbijania, mdłości, wymiotów i zawrotu głowy, przy złym „smaku i obłożonym języku, to zażyć należy 1 proszek „Ipecacuany popijając go ciepłą wodą lub rumiankiem; „nastąpią wymioty i ulży. — 2) Jeżeli z tych samych „przyczyn doznaje się kurczenia w żołądku, rozwolnienie z rżnięciem przy brunatnych smrodliwych wypróżnieniach, to trzeba wziąść stołową łyżkę Bobrowego „tłuszczu.—3) Jeżeli z przeziębienia żołądka lub całe„go ciała doznaje się bólu w żołądku, kurczenia, roz„wolnienia, mdłości i osłabienia, to należy wypić dwie „filiżanki mięty z Hoffmańskiemi kroplami (po 10 kro„pli do każdej filiżanki). Na brzuchu przykładają się „sinapizma z gorczycy i bierze się na raz krople składa„jące się z 2 kropli Tincture Nucis Vomicae, 3 kropli „Tincturae Opii Simplicis i 10 kropli Esencji Mięty, na „przemian z proszkami Kamfory. Jeżeli za przyciśnie„niem żołądka nie ma bólu, to wówczas przez godzinę „używa się to jedno, to drugie lekarstwo. Te same „krople można dawać (lecz bez kamfory) jeżeli po środ„kach wypróżniających wymienionych pod N. 1—2 „trwają rozwolnienie i wymioty.—4) Jeżeli u kogokol„wiek nastąpi rozpalenie, ból głowy, suchość lub go„rycz w ustach, ból w sercowym dołku lub żołądku, a „przytem rozwolnienie lub wymioty, to dawać co go„dzina po 1 proszku Kalomelu.—5) Jeżeli silny jest ból „w sercowym dołku z mdłościami, to zażyć proszek „Bismutu, a następnie krople pod N. 3.—6) Nakoniec, „jeżeli bez przeziębienia i bez obciążenia żołądka nastą„pi zawrót głowy, upadek sił, wymioty i rozwolnienie „z kurczami w łydkach, z bezbarwnemi białawemi (ko„loru ryżowej wody) wypróżnieniami, to trzeba na brzu„chu położyć gorczycowe sinopizma, rozcierać chorego, „dawać krople wskazane pod N. 3, dodając do nich „Tincturae Valerianae aether. po 8 kropli na przemian „z proszkiem Tannini, dając co pół godziny to proszek, „to krople. We wszystkich tych razach należy zaraz po„łożyć się do łóżka i zachować jak najściślejszą djetę „poprzestając na owsianem kleiku i herbacie z suchar„kami. Dzieciom młodszym nad lat 15, dawać połowę, „a nad lat 5 czwartą część wskazanych lekarskich dóz, „dzieciom zaś ssącym nie należy dawać opium. Wszyst„kie zaś inne lekarstwa zawarte w apteczce używać na„leży tylko podług wskazania lekarza". — Nadto Warszawski choleryczny Komitet ze względu na dobro ogółu powiadomił wszystkich tutejszych aptekarzy że wolno jest każdemu z nich urządzać podręczne apteczki podług wskazanych wzorów i takowe sprzedawać publiczności po cenach ustanowionych przez Radcę Stanu Heinrycha, to jest: za większą N. 1 po rs. 6; za średnią N. 2 po rs. 3; za najmniejszą N. 3 po rs. 1. Przytem Komitet zobowiązał aptekarzy, ażeby do każdej z takowych podręcznych apteczek dołączony był w polskim i ruskim języku drukowany przepis dotyczący się sposobu jej użycia przed przybyciem lekarza i spis lekarstw, a zarazem ażeby za te objaśnienia nie pobierali osobnej opłaty.

Warszawski Ober-Policmajster. Dla ułatwienia osobom zatrzymywanym czasowo w areszcie policyjnym, możności częstszej zmiany bielizny, zawiadamiam, że takowa przyjmowaną będzie w kancelarji aresztu każdego tygodnia we środy i soboty, od godziny 9-ej z rana do 1-ej po południu; zastrzegam przytem, aby do bielizny przyszyta była kartka z wypisanem nazwiskiem osoby, dla której taż bielizna jest przeznaczona.

Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej. Zawiadamia Akcjonarjuszów, że oryginalne dowody na Akcje, również jak arkusze kuponowe znajdują się już w Kasie Towarzystwa, przy ulicy Marszałkowskiej, w domu Nr 1,066 lit. *p.* i wydawane będą Akcjonarjuszom za złożeniem pełno opłaconych dowodów tymczasowych na Akcje, począwszy od 11 (23) Sierpnia r. b. codziennie, wyjąwszy niedziel i świąt, od godziny 12-ej do 3-ej po południu. Akcje wygotowane są w szacunku po rsr. 100 i po rsr. 1,000. Okaziciele dowodów tymczasowych z nieuiszczonemi wnioskami, nie mają prawa wymieniać takowych na Akcje oryginalne.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 10 (22) Sierpnia.

Telegram z Wiednia donosi, że kwestja wenecka zostanie rozstrzygnięta w tej stolicy, gdzie spodziewany był jen. Menabrea; prawdopodobne i układy w celu zawarcia pokoju, będą się toczyły stosownie do propozycji włoskiej w Wiedniu, nie zaś w Paryżu, jak tego życzyła sobie podobno Francja i Austrja. Tymczasem we Włoszech, o ile można sądzić z dzienników, pragną jak najspieszniej zawarcia pokoju, a *Italie*, jedno z poważniejszych pism, ciągle przemawia za przyspieszeniem układów, mówiąc iż nie idzie o to, jaki pokój ma być zawarty, ale o to aby był zawarty.

Podobnie pokojowe usposobienie daje się spostrzegać we Francji. *Revue des Deux Mondes*, pismo, które przed dwoma tygodniami dowodziło, że kompensaty terytorjalne są koniecznością dla Francji w obec powiększenia się potęgi Prus, stanowiącej niebezpieczeństwo dla sąsiadów, teraz utrzymuje, że dla Francji wcielenia ziem niemieckich mało mają wartości, a potem po szczegółowem roztrząśnięciu, z jakiem państwem najkorzystniejsze byłoby przymierze dla Francji, wyprowadza wniosek, iż najkorzystniejsze byłoby przymierze z Prusami. Co do nabytków terytorjalnych, *Monitor* zaprzeczając istnieniu listu cesarza Napoleona do króla belgów, jak donosi nasz dzisiejszy telegram, przyznaje jednakże, iż minister spraw zagranicznych zawiadomił rząd angielski, że Francja nie rości żadnych pretensij do Marienburga i Philippeville, miast belgickich, leżących w prowincji Namur, jako należących do państwa neutralnego. Jeżeli tak, to możnaby się zapytać, czy nie rościła pretensij do miast nie należących do państwa neutralnego? Tymczasem, tak zwane stronnictwa dawnych rządów we Francji, za organ jednego z których uważane jest *Revue des Deux Mondes*, stronnictwa co pierwsze wydawały okrzyki wojownicze, widząc ogólnie pokojowe usposobienie ludności, aby nie iść przeciw prądowi, zrobiły zupełny zwrot. Obchód uroczystości napoleońskiej w Paryżu, uwydatnił to usposobienie pokojowe, za którego wskazówkę przyjmują także rychły powrót księcia Napoleona do Prangins, będący zarazem dowodem, że zdrowie cesarza Napoleona polepszyło się, o czem też podajemy poniżej bezpośrednie wiadomości.

Jak grube błędy potrafią czasem robić telegrafy, tego dowód przedstawiają dwa nasze onegdajsze telegramy (patrz Nr. 183, na kolumnie 3-ej szpalcie 1-ej). Wyrazy: „Stronnictwa katolickiego," mające być umieszczone na końcu telegramu z Berlina z 19-go i mające objaśniać, że komisja adresowa izby deputowanych przyjęła projekt adresu Virchowa z ustępem o budżecie adresu stronnictwa katolickiego czyli Reichenspergera, przeniesione zostały na koniec telegramu z Florencji, donoszącego o amnestji i zupełnie go zaciemniły. Zresztą ten drugi telegram, który obecnie spotykamy w dziennikach francuzkich pełniejszy, jednakowo pozostaje ciemny, gdyż mówi o dekrecie amnestjującym wszystkie (?) osoby, niewyłączając wojskowych, czy to zostające pod śledztwem, czy też skazane. Niepodobna żeby rozciągał się ten dekret do wszystkich przestępstw i przekroczeń, gdyż byłby za rozległy.

Dzisiejszy nasz telegram z Berlina donosi o zatwierdzeniu przez właściwą komisję izby deputowanych, traktatu handlowego prusko-włoskiego, na podstawie traktatu żeglugi anglopruskiego.

Nordd. A. Z. w artykule wstępnym roztrząsając zadanie przyszłego wewnętrznego urządzenia się Austrji, dowodzi iż dla tego państwa, w którem centralizacja okazała się równie zgubną jak dualizm, pozostała możliwa tylko jedyna forma federalizmu, a rozwijając dalej to założenie, wykazuje że najracjonalniejszym byłby podział, stosownie do etnologicznych warunków, na pięć grup: dziedzicznych austrjackich prowincij, czesko-sławiańskich krajów, Galicji z Bukowiną, Węgier z Siedmiogrodem i trójjedynego królestwa z p granicem wojskowem.

Powstanie na wyspie Kandji przybiera coraz groźniejszy charakter, gdyż wzburzenie rozszerzyło się po całej Grecji. Dzienniki greckie oświadczają, że naród w 1821 roku po to ujął, za broń, aby uwolnić z pod władzy tureckiej wszystkie prowincje chrześciańskie. Wyswobodzenie Grecji, twierdzą też dzienniki, było tylko pierwszą stacją na drodze do uwolnienia wszystkich szczepów greckich i sławiańskich będących pod panowaniem tureckiem i zjednoczenia wszystkich chrześciańskich ludów na Wschodzie. Jeżeli grecy z bronią w ręku będą

przeprowadzali ten program, to mocarstwa opiekuńcze chyba nie będą mogły pozostać obojętnymi świadkami. *Nord* dowodzi, że Grecja nie może dać skutecznej pomocy ludności będącej pod panowaniem tureckiem, i nie wyswobodziwszy takowej, tylko siebie by zgubiła.

Wiadomości z Anglji poświadczają o nowem ukazywaniu się fenienizmu. W Kilmaloch wykryto arsenał fenienów z ładunkami, formami do kul i t. d., w Cheshire zaś aresztowano człowieka, który odbierał od żołnierzy przysięgi na członków bractwa fenienów, a przy którym miano znaleść ważne papiery.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

Telegramy.

Wiedeń, *21-go sierpnia.* **Dzienniki poranne donoszą, że uregulowanie sprawy weneckiej w zasadzie, nastąpi w Wiedniu. Jen. Menabrea jest tu spodziewany. Prawdopodobnie ostateczne układy co do zawarcia pokoju pomiędzy Austrją a Włochami odbywać się będą w Wiedniu.— Gazeta** *Dworska* **(?) zapowiada, że 1-go września nastąpi oddanie do powszechnego użytku kolei lwowsko-czerniowieckiej.**

Berlin, *21-go sierpnia.* **Właściwa komisja izby deputowanych zatwierdziła traktat handlowy z Włochami, na podstawie traktatu żeglugi zawartego z Anglją.**

Paryż, *21-go sierpnia. Monitor* **zaprzeczając istnieniu listu cesarza Napoleona do króla belgów, dodaje: Wszakże prawdą jest, że minister spraw zagranicznych zawiadomił rząd angielski, iż Francja wcale nie domaga się Marienburgu i Philippeville, ponieważ należą do państwa neutralnego.**

Wiadomości telegraficzne z gazet.

* *Paryż, 20 sierpnia.* Dzisiejszy *Monitor* donosi, że cesarz przyjeżdżał wczoraj do Paryża dla złożenia wizyty cesarzowej meksykańskiej. Cesarz, którego witano wszędzie z zapałem, przed powrotem do St. Cloud przechadzał się pieszo w lasku bulońskim. *(Wolffs T. B.)*

* *Frankfurt nad M., 19 sierpnia.* Komisarz cywilny baron Patow przybył tu wraz z rodziną.—Otrzymany tu numer *Staatsanzeigera für Würtenburg* zaprzecza wiadomości, jakoby Wirtembergja poczyniła w traktacie pokoju z Prusami rozmaite ustępstwa w przedmiocie księztw hohenzollernskich. Również bezzasadne są pogłoski, jakoby dłuższy pobyt ministra wojny Hardegg'a w Berlinie pozostawał w związku z układami pomiędzy Wirtembergiem i Prusami; przedłużenie tego pobytu spowodowane zostało raczej mającemi wkrótce nastąpić ratyfikacjami i kwestją oznaczenia wysokości wynagrodzenia za koszta wojenne. Baron Varnbüler wyjechał z Berlina, gdyż miał zdać osobiście swemu królowi sprawę w przedmiocie traktatu pokoju. *(Tamże.)*

* *Karlsruhe, 19 sierpnia. Karlsruher Z.* donosi, że traktat pokoju pomiędzy Prusami i Badenem zastrzega dalsze trwanie związku celnego i stanowi, że mają być następnie wszczęte układy w przedmiocie stanowczego uregulowania stosunków tego związku. Postawione także zostało na widoku zebranie się konferencji, mającej ustanowić normy dla niemieckich dróg żelaznych. Obok tego ma być zniesiony z dniem 1-m stycznia 1867 pobór opłaty za żeglugę na Renie. *(Tamże.)*

* *Berlin, 20 sierpnia. Kreuz Z.* pisze: Donoszą, że w Pradze zawarty został pokój z Austrją. Urzędowe zawiadomienie o tym fakcie jeszcze nie nadeszło. Według dalszych wiadomości, zawarto także w Berlinie pokój z Bawarją. Bliższych szczegółów o tem jeszcze nie ma.— Wiadomość podana przez jeden z dzienników brunświckich, jakoby dla księcia następcy tronu hanowerskiego zatrzymano przyszły zarząd Brunświkiem, okazuje się mylną. (*Wolffs T. B.*)

* *Berlin, 20 sierpnia. Nation. Z.* zamieściła piorunujący artykuł przeciwko sposobowi w jakim komisja adresowa przywiodła do skutku projekt adresu. Powiada ona, że głosy nie zgadzające się na to, przytłumione zostały przez teroryzm stronnictw; w wydziałach odniesiono tylko zwycięztwo przez niebaczne koalicje. W pewnych kołach przywiązują się ściśle do przeszłości, nie wiedząc, jak dziś naród myśli i czuje. *(Schl. Z.)*

---

* (Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Królestwie Polskiem). Na onegdajszem publicznem posiedzeniu dyrekcji głównej towarzystwa kredytowego, w obec członków obu komitetów, po zagajeniu przez dyrektora głównego prezydującego w komisji rządowej przychodów i skarbu, odczytane zostało sprawozdanie z czynności towarzystwa w ciągu 1-go półrocza 1866 roku, z którego okazuje się: że wierzytelność towarzystwa 3go okresu serji Iej, wynosi rs. 50,024,900, serji II-ej rsr. 21,793,380; ogólna zatem wierzytelność wynosi rsr. 71,818,280 i takowa zahypotekowaną jest na 6,432 dobrach, tak prywatnych jak i rządowych. Listów zastawnych w obiegu znajduje się 3go okresu serji I i II wartości nominalnej, na sumę rsr. 51,598,710. Należność do poboru od stowarzyszonych, wynosiła w minionem półroczu rsr. 5,402,326 kop. 39 ½; na to w ciągu półrocza wpłynęło rsr. 2,274,347 kop. 13; zalegało z d. 1 (13) lipca r. b. rsr. 3,127,979 kop. 26 ½. Celem ściągnięcia zaległości, władze towarzystwa w upłynionem półroczu wystawiły na sprzedaż dóbr 840, z tych w ciągą 1-go półrocza 1866 roku uwolniono z pod sprzedaży z powodu zapłacenia zaległości dóbr 277; sprzedano dóbr 18, pozostaje pod sprzedażą dóbr 545. Należność do wypłaty za listy zastawne wynosiła rsr. 3,564,925 kop. 95 ½; na to w minionem półroczu wypłacono rsr. 2,352,960 kop. 83 ½; pozostaje do wypłaty dla niezgłaszających się po odbiór należności rsr. 1,211,965 kop. 12. Fundusz rezerwowy własność towarzystwa stanowiący wynosił z końcem 1-go półrocza 1866 roku rsr. 2,961,785 kop. 37 ½; fundusz użyteczności ogólnej wynosi rsr. 1,682,382 kop. 66 ½.

* (Redakcja gazety lekarskiej) z powodu reklamacji czuje się w obowiązku oświadczyć osobom mającym zamiar prenumerować gazetę, że urzędowe zawiadomienie o wydawnictwie i prenumeracie gazety naszej, przesłane zostało *w 12-tym dodatku do cennika gazet i pism perjodycznych ekspedycji gazet w Warszawie na rok 1866*, pod dniem 9 (21) czerwca 1866 r. wszystkim urzędom i ekspedycjom pocztowym w kraju. Prof. Dr. *Łuczkiewicz*, redaktor odpowiedzialny gazety lekarskiej.

* (P. Ira Aldridge) znany tragik, występował w zeszłym tygodniu w teatrze lubelskim, dwa razy w „Otellu," a raz w „Kupcu weneckim."

* (Wypadki). W dniu wczorajszym Grzegorz Filipow wyrobnik, lat 50 wieku liczący, przechodząc ulicą Krakowskiem-Przedmieściem, nagle zachorował, a będąc natychmiast odwieziony do szpitala św. Rocha, w pół godziny życie zakończył. — W tymże dniu w domu pod N. 591, przy ulicy Długiej, pies własnością Karola Cempel frotera będący, rzuciwszy się na przechodzącą Marjannę Gąsiorowską służącę ze sąsiedniego domu, ukąsił ją w pierś tak mocno, iż na kuracją do szpitala odesłaną została.

* (Kronika prowincjonalna). Włościanie wsi Dąbrówki, w gminie Lipiny, w powiecie Hrubieszowskim wd. 9 (21) lipca w nocy łapali dwóch złodziei przybyłych z Galicji w celu spełnienia w nocy kradzieży zboża na polu w kopach znajdującego się; jeden z nich ratował się ucieczką, a drugi przytrzymany i odstawiony do wsi, nad ranem życie zakończył.—W d. 5 (17) lipca kilku włóczęgów napadło na dom mieszkańca przedmieścia m. Krasnobroda, w zamiarze okradzenia go. Winowajcy wykryci i ujęci w lesie, gdzie zdołali się skryć, oddani zostali w ręce sprawiedliwości.— W dniu 4 (16) lipca, we wsiach Rybitwy Kokaczki, Przedborzu, Goszczynie Młyńskim, Goszczynie-Podleśnym i Rybitwach-Zamościu w gubernji płockiej, grad zrządził szkodę w zasiewach na rsr. 4,000.—W d. 10 (22) lipca syn dziedzica wsi Kulczyna w powiecie radzyńskim Władysław Kreczyński, pożyczywszy broni palnej od obywatela Ratajewicza, dał takową dymisjonowanemu żołnierzowi Gawrylewiczowi, swoją zaś broń, na którą posiada pozwolenie, dał ekonomowi Biernackiemu i wyprawił ich na polowanie. Gawrylewicz chcąc odpędzić psów, goniących za sarną, uderzył jednego kolbą, skutkiem czego mając broń odwiedzioną, zadał sobie śmiertelny cios wystrzałem.—W d. 9 (21) lipca w m. Sokołowie wynikł pożar skutkiem podpalenia; lecz przy danej pomocy wkrótce ugaszony został. Strata wynosi rsr. 180.—W ciągu tygodnia pożarów było w ogóle 12, z tych małoznacznych w m. Warszawie 5; w Kałuszynie i Sokołowie. Po wsiach zaś znaczniejsze miały miejsce we wsi Drążgowie (w pow. łukow.) ze stratą rsr. 4,860. W dwóch zaś miejscowościach padało podejrzenie o rozmyślne podpalenie.

---

* (O podatku od złota). *Siew. Pocz.* podaje następujące wiadomości o podatku od złota: 1) od złota dobytego w Syberji wpłynęło podatku: *a)* w naturze: złotem 111 pud. 13 fun. 15 zoł 61 dol., srebrem 13 p. 32 f. 2 z. 73 d., co czyni na monetę 1,578,175 rsr 2 k.; *b)* podatku górniczego pobrano 319,118 rsr. 96 kop.; 2) od złota dobytego w okręgu górniczym uralskim wpłynęło: *a)* w naturze: złota 20 p 35 f. 27 z. 71 ½ d.; srebra 2 p. 16 f. 39 z. 65 ¾ d., co czyni na monetę 295,859 rsr. 24¾ kop.; *b)* podatku górniczego pobrano 18,618 rsr. 10 kop.

* (Forszusa dla poszukiwaczów złota). Podług tejże gazety, w roku 1865 udzielono poszukiwaczom złota w okręgach jenisiejskiem i irkuckiem forszusów ze skarbu w sumie 239,593 rsr. 1 ½ kop.; a przy ostatecznym obrachunku w Barnaule i Ekaterynburgu wypłacono z ałtajskiego urzędu górniczego za dobyte złoto 2,690,524 rsr. 18 ½ kop., a z kantoru ekaterynburskiego 563,105 rsr. W ogóle bank cesarstwa nabył złota za 3,493,222 rsr. 19¾ kop., mniej jak w roku 1864 o 2,880,292 rsr. 60 kop. Przyczyną zmniejszenia rozmiarów tej operacji jest podniesienie się ceny złota i fluktuacja kursu biletów kredytowych.

* (Buletyn cholerycznych) w Petersburgu, według *Polic. St. Pet. Wied.* d. 5 go sierpnia rano, był następujący: Pozostało z 4-go chorych: mężczyzn 1,320, kobiet 558, razem 1,878; zachorowało m. 167, k. 70, r. 257; odesłano do szpitali m. 7, k. 1, r. 8; wyzdrowiało m. 197, kob. 67, razem 264; umarło męż. 9, kob. 2, razem 11; pozostało na dzień 5-ci m. 1,281, kob. 559, r. 1,840. — Od początku epidemji (to jest od 14 czerwca do 5 sierpnia) zachorowało m. 7,658, kob. 3,001, r. 10,659; wyzdrowiało m. 4,645, k. 1,666, r. 6,311; umarło m. 1,732, k. 776, r. 2,508.

Rozejm i układy pokojowe.

* (Kongres). Wymiana komunikacij przyjacielskich pomiędzy Francją i Prusami, może spowodować wznowienie projektu kongresu. Ostatnie wiadomości wiarogodne, otrzymane z Petersburga, donoszą, że Prusy nie zaprzeczają już z taką stanowczością, że zmiany terytorjalne projektowane w Niemczech, wymagają sankcji zgodnej z prawami narodów, i że wówczas jedynie uzyskają zatwierdzenie ze strony Cesarza. Zdaje się, że nowe instrukcje posłane zostały jenerałowi Manteuffel, i że stanie się zadosyć, na drodze kompromisu, życzeniom Rosji, które są w głównych punktach też same co i życzenia Francji. *(Die Debatte.)*

* (Niemcy południowe). Agitacja za niezwłocznem połączeniem się Niemiec południowych z Prusami, coraz bardziej wzmaga się. Pewien mąż posiadający znaczenie i znający dokładnie usposobienie ludu południowo-niemieckiego, pisze między innemi: „Ruch owładnął już masami i wszędzie dają się słyszeć głosy: Nie chcemy rozdziału pomiędzy Niemcami północnemi i południowemi. Bawarja nie będzie mogła sprzeciwiać się długo temu prądowi, i wśród takich okoliczności, Niemcy południowe nie potrafią dojść do odrębnej organizacji". Im bardziej Prusy zdają się odrzucać dyplomatycznie tę szczerą dążność południa, tem większą dają jej w gruncie zachętę i torują jej drogę. (*La Er.*)

Ameryka.

* (Zaburzenia w Nowym Orleanie). *Cour. des Etats. Unis*, podaje szczegóły o zaburzeniach, jakie w ostatnich czasach miały miejsce w Nowym Orleanie. Zdaje się, że stronnictwo radykalne przyczyniło się do tych wypadków; znalazło ono na nieszczęście usłużne narzędzie w murzynach, a nawet sama władza wojskowa dała dowód godnej pożałowania tolerancji. Ale dzięki energji i roztropności politycznej prezydenta Johnsona, władze wojskowe zmuszone były spełnić swoją powinność i pokonać sprawców zaburzeń. Od tego czasu spokojność panuje w Nowym Orleanie. *(Nord.)*

* (Spokojność w Haiti). List otrzymany z miasta Gonaidów z d. 28 lipca donosi, że w punkcie tym środkowym ostatniego zaburzenia, panuje jak największa spokojność, i że przybyło tam dotąd kilka okrętów europejskich z Francji i Anglji. *(La Patr.)*

* (Działania wojenne). Statek pocztowy *Navarra* przywiózł wiadomości z Rio de Janeiro z d. 24, z Montevideo z d. 15 i Buenos-Ayres z d. 12 lipca, według których w La Plata spodziewano się wkrótce rozpoczęcia na nowo kroków nieprzyjacielskich. Armja sprzymierzona oczekiwała tylko transportów,

które mają zaopatrzyć prowincje Buenos-Ayres, Santa Fé i Entrevios, ażeby uderzyć na twierdzę Humaita, która jest ostatnim punktem obronnym prezydenta Lopeza. (*La Patr.*)

Austrja.

* (Projekt organizacji Austrji). *Nordd. A. Z.* pisze: „Rozdział, lub gdzie tego okoliczności wymagają, połączenie teraźniejszych odrębności politycznych i administracyjnych w monarchji austrjackiej, dla utworzenia z nich grup, jest już, z powodu stosunków etnograficznych, w tak wyraźnych zarysach obwarunkowane, że samowolne w tym względzie rozporządzenie, nie spowodowałoby bezwątpienia korzystnych zmian. Pierwsza grupa, która objęłaby w sobie przeważającą większość wszystkich żywiołów niemiecko-austrjackich, musiałaby składać się naturalnie z właściwych krajów dziedzicznych austrjackich, które w swej obecnej objętości należą od 500 blizko lat do dynastji panującej w Austrji i liczą około 6 milionów mieszkańców, po większej części narodowości niemieckiej. Drugą grupę stanowiłyby prowincje, które przeszły pod panowanie domu austrjackiego wraz z osiągnięciem przez niego korony czeskiej. Ludność tej grupy wynosząca przeszło 7 milionów mieszkańców, należy po większej części do plemienia czesko-słowiańskiego. Trzecią grupę stanowiłyby prowincje, które dostały się w udziale Austrji od dawnej Polski, i które liczą przeszło 5 milionów mieszkańców, jakkolwiek różnoplemiennych, lecz należących do jednej rodziny ludów słowiańskich. Czwartą grupę stanowiłoby królestwo węgierskie z Siedmiogrodem. Ludność tych krajów, wynosząca około 12 milionów, jakkolwiek nie jest jednoplemienną, lecz kilkowiekowe połączenie Węgier i Siedmiogrodu pod jednem berłem, pod jednemi i temiż samemi prawami i zwyczajami, czyni z tej grupy najjednorodniejszą ze wszystkich części składowych całego systemu państw austrjackich. Piąta nareszcie grupa, której charakter byłby południowo-słowiański, zostałaby utworzoną przez zlanie trójjednego królestwa z pograniczem wojskowem. Jakkolwiek grupa ta liczyłaby tylko około półtrzecia miliona ludności, pomimo to miałaby ona wielkie znaczenie z powodu licznych ludów południowo-słowiańskich, zamieszkałych po za obrębem granic monarchji austrjackiej, tak iż grupa ta, pomimo małej stosunkowo liczby głosów, miałaby w ogólnej reprezentacji całej monarchji swój wpływ. Sądzimy, że powyższa kombinacja daje wierny obraz należytego ukształtowania rozmaitych części Austrji, jeżeli tylko gabinet wiedeński zechce tym razem przyswoić sobie szczerze system federacyjny."

* (Sprawa Tyrolu). *Oesterr. Z.* donosi, że w Wiedniu są tego zdania, iż rząd po zawarciu pokoju z Włochami nada mieszkańcom Tyrolu znaczne rękojmie, ażeby ich postawić w możności powstrzymania nieprzyjaciela na granicach, a nie dopiero wtenczas kiedy tenże znajdowałby się już wewnątrz kraju. Dziennik ten wskazuje, jakie pod tym względem mają być wydane rozporządzenia, i żąda, ażeby linja sprostowania granic ciągnęła się przez Montebaldo nad jeziorem Garda, na południu od Val di Ledro, przez Kreuzberg aż do Padole i w Ampezzo aż do Pieve di Cadore. (*La Patr.*)

* (Kanclerz nadworny węgierski). *Wiedeń, 16 sierpnia.* Zapewniają, że p. Maylath, kanclerz nadworny węgierski, opuści to stanowisko, i że układy z hr. Juljuszem Andrassy są jeszcze prowadzone. (*La Fr.*)

* (Stan wojenny). *Zagrzeb, 18 sierpnia.* Z powodu zagrożonego bezpieczeństwa publicznego, zaprowadzony został w komitacie sisseckim stan wojenny dla przestępstw rabunku. (*Krak. Z.*)

* (Uroczystości w Pradze). *Praga, 18 sierpnia.* Z balkonu ratusza powiewa flaga cesarska. Lud śpiewał wczoraj hymn cesarski i śpiewy narodowe, przebiegając z zapałem ulice. Ukazanie się Bielskiego powitane zostało okrzykami *Slava*! Komitet niesienia pomocy przeznaczył po 2 guldeny dla każdego rannego żołnierza austrjackiego. Masy ludu gromadzą się na uroczystość kościelną.— Przybył tu Alvensleben. Broń nie została zwrócona oddziałowi straży obywatelskiej.— Na placu inwalidów odbędzie się dziś wielka parada wojsk pruskich w przytomności ks. Fryderyka-Karola. (*Die Pres.*)

Azja.

* (Daimjosy). Depesza telegraficzna z Japonji, otrzymana przez Pointe de-Galles i datowana 13-go lipca, donosi, że daimios Tiotsiou, książę Nagato, którego zajścia z rządem japońskim są znane, przystał na warunki podyktowane mu przez tajkuna. Zgromadzenie wielkich daimjosów, czyli książąt feudalnych rozmaitych państw, z których składa się cesarstwo japońskie, miało miejsce dla naradzenia się nad sprawami wewnętrznemi i zewnętrznemi państwa i dla osiągnięcia wspólnego porozumienia. (*La Fr.*)

Francja.

* (Cesarzowa meksykańska). *Paryż, 19-go sierpnia.* P. Rouher, minister stanu, złożył wczoraj cesarzowej meksykańskiej wizytę, która trwała przeszło godzinę. Panuje przekonanie, że minister miał sobie poleconem naradzić się z jej cesarską mością w przedmiocie spraw obchodzących zarazem Francję i Meksyk. (*La Fr.*)

Niemcy.

* (Posłowie przy sejmie związkowym). Rządy cesarsko-ruski i królewsko-belgicki odwołali także obecnie z Augsburga swych posłów akredytowanych przy byłym sejmie związkowym. Reprezentant zaś dyplomatyczny Hiszpanji przybył teraz do Augsburga, lecz co prawda, nieco za późno. (*Nordd. A. Z.*)

* (Dymisje). *Drezno, 19-go sierpnia.* Dodatek nadzwyczajny do *Dresd. Jour.* donosi, że na skutek decyzji króla Jana, zakomunikowanej w dniu dzisiejszym komisji krajowej, minister stanu baron Beust uzyskał żądaną przez niego dymisję. Reszta ministrów saskich poszła za przykładem barona Beusta, lecz król nie przyjął ich dymisji, gdyż uznał, że nie mają tych co minister stanu powodów do opuszczenia swego stanowiska.

Turcja.

* (Posiłki wojskowe). Depesza prywatna z Konstantynopola z d. 16 sierpnia donosi, że fregaty parowe *Mahroussé* i *Fuad* odpłynęły z wojskami na wyspę Kandję, i że parostatek przewozowy *Tuna* udał się tego samego dnia w drogę do Antivari, mając na swoim pokładzie dwa bataljony piechoty, które mają tworzyć część korpusu obserwacyjnego w Hercegowinie. Porta, jak się zdaje, zajęta jest w tej chwili stanem prowincji chrześcjańskich tworzących część cesarstwa tureckiego; mówią o powierzeniu serdarowi Omer-paszy, który opuszcza Ruszczuk, dowództwa nad korpusem utworzonym w Monastyrze. (*La Patr.*)

Włochy.

* (Amnestja). *Florencja, 18 sierpnia.* *Gazeta urzędowa* ogłosiła dekret nadający amnestję wszystkim, nie wyłączając wojskowych, którzy znajdowali się pod sądem, albo którzy już skazani zostali na kary. Ta sama gazeta zamieściła drugi raport jenerała La Marmora o działaniach wojennych z d. 23 i 24 czerwca. (*Nord.*)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 18 sierpnia.

Sankcja uchwał sejmowych.—Arcyksiążę Szczepan.

Ważną przynosi nam dzisiejsza *Gaz. Lwow.* wiadomość, że najjaśniejszy pan raczył zatwierdzić uchwalone przez sejm galicyjski ustawy, mianowicie ustawę gminną i ordynację wyborczą dla gmin, ustawę o obszarach dworskich i ustawę o radach powiatowych. Dopiero po zatwierdzeniu tych ustaw położono fundamenta pod spodziewaną organizację kraju, która odtąd niezawodnie, jeżeli nie zaskoczą nieprzewidziane ewentualności w polityce zewnętrznej, zacznie wchodzić w życie. Galicja może już teraz sobie powinszować, że doczekała się cierpliwie chwili w której kilkodziesięcioletnie prowizorja zaczną powoli ustępować miejsca stałym urządzeniom.

Statut gminny, oddzielający obszary dworskie, zapewnia tem samem oddzieleniem ludności ruskiej w Galicji wschodniej zamieszkałej, zachowanie i rozwój jej narodowości.

Arcyksiążę Szczepan miał powrócić do Wiednia; jest to nader ważna wiadomość zapowiadająca Węgrom ziszczenie ich życzeń. Od lat kilkunastu napięte stosunki arcyksięcia z cesarzem, są powszechnie znane. Ó.

Lwów, 18 sierpnia.

Namiestnik Galicji.— Sprawy wojskowe.— Prawo prezenty.

Pan namiestnik wyjeżdżając przedwczoraj, żegnał się serdecznie z wszystkiemi, zapewniając przy tej okazji, że wyjazd jego chociaż za urlopem, jest jednak bezpowrotny. Od czasu objęcia namiestnictwa lwowskiego a zatem w niespełna półtora roku podupadł pan namiestnik tak dalece na zdrowiu, iż niepodobna ażeby go ktokolwiek mógł obecnie poznać; cierpienie jest bardzo nieznośne i niebezpieczne, bo na raka. Pan wice-prezydent Mosch zastępuje tymczasowo namiestnika w sprawach cywilnych, a pan feldmarszałek-porucznik Schwarz w sprawach wojskowych.

Że trwałego pokoju mieć nie będziemy i że w takowy nikt tu nie wierzy, dowodem tego trzystumilionowa pożyczka, odstawianie bodaj po kilkudziesięciu żołnierzy z wszystkich garnizonów do uzupełniania pułków, jako też ściąganie urlopników i rezerwistów, którzy przy dawniejszem powołaniu w skutek słabości lub innych względów dalej na urlopie pozostawieni byli.

Przy drugiej tegorocznej rekrutacji pokazało się, pomimo polowań i najściślejszego i licznego odstawienia izraelitów popisowych na plac asentyrunkowy, iż niewypełnianie kontyngensu przypadającego na gminę izraelicką, nie w nieodstawianiu takowych, lecz jedynie w niezdolności tychże do służby wojskowej (gdyż prawie wszędzie albo bardzo małoznaczącą liczbę, albo nawet na kilkadziesiąt wcale żadnego jako zdolnego odstawić nie było można), upatrywać należy, a po drugie, że izraelici wykupują się tak zwaną taksą „zastępców" bardzo licznie.

Dekret nadworny z dnia 9 marca 1847 r. tyczący się prawa prezentowania na prebendy (o tak zwanych ternach), został w skutek prośby sejmu galicyjskiego, postanowieniem najwyższem z d. 22 lipca 1866 roku zniesiony. Sprawa ta poruszona na sejmie, narobiła swego czasu nie mało hałasu, i bardzo trafnie wyrazili się posłowie ruscy, stając podówczas w obronie jej, oświadczając: „iż teraz kiedy ta ustawa egzystuje, trzech tylko duchownych korzą się przed patronami, ażeby ich względów uzyskać, jeżeli zaś zniesioną zostanie, będą musieli naówczas przed niemi „do tej żebraniny wszyscy się poniżać." Ustawa ta dotycze wprawdzie duchownych obudwu obrządków, jest jednak jedynie przeciw ruskiemu wymierzoną. To jest jeden krok, którym *zamyślają polacy postąpić do pobratania się z rusinami*; czyli po prostu powiedziawszy: do występiania i przerabiania takowych na swe kopyto. Tak to postępują sobie *przyjaciele od serca i przyrodni bracia rusinów*, polacy, używając wszystkich sposobów i korzystając z każdej nadarzającej się sposobności, ażeby ich tylko zlatinizować. W roku 1846 myślano tu, że dzieło latinizmu już spełnione, że pozostaje jedynie wezwać ciemne masy do przejścia z obrządku greckiego na łaciński i że tym sposobem *zostanie misja polaków w nawracaniu rusinów spełnioną*; tymczasem rok 1848 przekonał ich, że dzieło to nie tylko ani w jednej części nie spełniono, ale owszem, że ocknięci z letargu rusini, do którego ich chwilowo zmuszono, stanęli daleko silniejsi w swej narodowości jak przedtem i wypowiedzieli przeciwnej stronie walkę na życie lub śmierć. Y.

Paryż, 15 sierpnia. (*).

Święto Napoleona.—Nowina.—Cholera.—Posiedzenie akademij.—Proch.

Dziś „święto Napoleona;" poczta odchodzi o godzinie 12-ej, nie o 5-ej jak zwykle.

Miasto przystrojone jest chorągwiami. Iluminacja placu Karuzelu i pól Elizejskich, obiecuje być piękną, lecz wnosząc z liczby osób przybyłych z prowincji, tłok będzie okropny. Trzy tysiące pięćset policjantów (*sergents de ville*) dziś dostaje po 10 fr. płacy, dla tego że dziś nie mają oni święta, przeciwnie ogromną pracę. Cały ten pułk policjantów nie jest dostateczny do utrzymania porządku za miastem; tam codziennie zdarzają się morderstwa i kradzieże. Tak naprzykład p. Gruziński, były adjutant-jenerała Chrulewa, znaleziony został zabitym w rowie Clichy i policja nie mogła wykryć, kto go zabił.

Mówią, że cesarz Napoleon miał gorączkę, a teraz mu lepiej. Rozdał on mnóstwo krzyżów legji honorowej i przeszło 200 gwardzistom narodowym udzielił przebaczenie za ich winy.

P. Haussmann prefekt Sekwany, dziś zrobił rzadką niespodziankę mieszkańcom miasta: park Buttes-Chaumel został otwarty; olbrzymie drzewa zostały tu przewiezione z Auteuil.

Koleje żelazne wożą prowincjonałów w okolice Paryża, dziś darmo nie na żarty, nie tak, jak to mówią „jutro darmo, a dziś za pieniądze."

Nowina, że Prusy wywdzięczając się za neutralność, odstępują Rosji Poznańskie, wywołała oburzenie dzienników rusożerczych; lecz wiadomość ta potrzebuje potwierdzenia. (Jest bezzasadną i dla tego potwierdzić się nie może. *P. R.*)

Cholera silnie grasuje w Passy, a w Montmartre zmiejszyła się; w Paryżu umiera dziennie nie wiele więcej nad 100 osób na cholerę, tak że rząd nie ogłasza wcale buletynów.

Trzy akademje odbyły wspólne posiedzenie; mowa prezydującego, o ile mi się zdaje, była zupełnie bezbarwna; znajdziecie ją w dziennikach francuzkich.

Monitor zbija twierdzenie *Timesa*, że Francja przysposabia się do wojny. Dziennik urzędowy powiada, że nie robią więcej niż zwykle prochu. Dziwne że nikt nie mówi o białym prochu. Czy by mnie nie wypadało wziąć przywileju na wynalazek? K.

*) Korespondencja ta wzięta jest z *Warsz. Dniew.*

Paryż, 17 sierpnia.

Uroczystość 15-go sierpnia. — Wiadomości polityczne. — Zgromadzenie u Dąbrowskiego. — Morderstwo polityczne w Paryżu: nasi sztyletnicy wracają do swych dawnych nawyknień.

Uroczystość 15 sierpnia obchodzoną tu była z jak największą wystawnością. Zauważano nieobecność cesarza, który nie odbył tym razem swej zwykłej przejażdżki w dzielnicach zamieszkałych przez robotników.

Wiadomości polityczne są teraz rzadkie, a nawet rzec można żadne. Kwestja granic Renu uciszyła się.

Nasi politycy kawiarniani, nasi dyplomaci uliczni, nasi emigranci żebrzący o zapomogę, nasi eks-komisarze rządu mistyfikującego, nasi jenerałowie bez armji, nasi pułkownicy bez pułków, zwołani zostali wczoraj na godzinę 8-ą z wieczora do lokalu obrad komitetu reprezentacyjnego, nazywanego inaczej komitetem rozjednoczenia albo niezgody. Dąbrowski, który zasiadł tym razem na krześle prezydjalnem, odczytał list Bosaka, wzywającego wszystkich emigrantów, ażeby zjednoczyli się ściśle i zbierali ze swych zapomóg oszczędności na kupno broni i na przygotowania do wypędzenia rosjan z Polski. Wszyscy poczęli krzyczeć: Niech żyje! na cześć Bosaka, lecz gdy Dąbrowski zwrócił się do patrjotów z prośbą składania ofiar na ołtarzu ojczyzny (?), jedni oświadczyli, że pilne interesa zmuszają ich oddalić się, inni powiedzieli, że nie wzięli z sobą sakiewki, inni nareszcie przyznali się otwarcie, że przyzwyczaili się brać, lecz nie dawać pieniędzy. Zupełne fiasco. Lecz to nie przeszkodziło Dąbrowskiemu objaśnić zgromadzeniu, co cesarz Napoleon zamierza w przyszłości uczynić.

Prowadzi się tu śledztwo w sprawie pełnej tajemniczości, w sprawie przypominającej sztylety z 1863—64 roku. Pewien emigrant, były oficer wojsk ruskich, który należał do składu sztabu głównego jenerała Chrulewa i przeszedł w r. 1863 na stronę powstańców, znaleziony został zamordowany w fossach Clichy-Batignolles. Oficer ten ściągnął na siebie powszechną nienawiść emigracji, gdyż krytykował otwarcie postępowanie eks-rządu mistyfikującego., któren obwiniał o przyczynienie się do nieszczęścia wielu poczciwych ludzi i jego samego. Oficera tego znaleziono zamordowanego w kilka dni po wyrzeczeniu przez niego powyższych wyrazów. Cóż o tem myślicie? Jest to nowe morderstwo polityczne i nic innego. Jeżeli Sabowski wyszedł cało z procesu brukselskiego, obecna sprawa jest bardzo zła i nie wywoła zapewne radości *Dziennika Poznańskiego.* *A. M.*

Niezbędna poprawka. *)

W Nr. 53-im dziennika *Wiest'* zamieszczony jest długi artykuł, pod napisem: *„Z Warszawy,"* w którym pomiędzy innemi, opowiedziany jest wypadek wyrąbania przez włościan lasu w pewnym majątku w królestwie polskiem. Wypadek ten opisuje *Wiest'* w następujący sposób:

„Pozwólcie opowiedzieć sobie wypadek, który zdarzył się w Polsce, pewnemu austrjackiemu jenerałowi. Chociaż to nie tyczy się wojny, ale w tym wypadku zamięszane są dwie wojujące siły: z jednej strony austrjacki jenerał i jego pełnomocnik, a z drugiej ruski komisarz do spraw włościańskich. Jenerał austrjacki za Najwyższem zezwoleniem, kupił w królestwie polskim dobra rządowe, które niegdyś należały do jego rodziny i były skonfiskowane po 1831 roku. Kupiwszy te dobra, w takich warunkach, jenerał hrabia S. myślał zapewnie, że są jego własnością; ale nie tak myślał nasz *komisarz* do spraw włościańskich (godność, odpowiadająca połubownemu pośrednikowi). W dobrach jenerała S., włościanie wyrąbali w lesie do trzech tysięcy sążni drzewa. Wszystko to piszę na mocy dokumentów, nie stanowiących kancelaryjnej tajemnicy. Trzeba wam wiedzieć, że w Polsce wprowadzone są służebności czyli tak zwane *serwituty,* na zasadzie których włościanie mają prawo używalności, z pewnemi ograniczeniami, w lasach i pastwiskach dworskich. Ta sama łaska, którą pewne osoby chciały wprowadzić i w ruskich gubernjach. I tak, w danym wypadku powstało pytanie, czy las w rzeczywistości jest dworski i czy nie przysługuje w nim prawo służebności, obwinionym włościanom. Okazało się, że włościanie nie mieli tego prawa do wyrąbanej części lasu, zaś wyrąbanie w ogromnych rozmiarach lasu powstało z następującej przyczyny: Pewnego razu, czterech włościan wyrąbało na budowę samowolnie do 300 sztuk drzewa. Zarząd ekonomiczny poskarżył się przed komisarzem, który zbadawszy rzecz, zabronił włościanom wyrębywać las dworski i wywozić drzewo z lasu. Sztuki jednak zabrane przez nich i wywiezione, pozostawił na ich korzyść. To, sądzę, nastąpiło na mocy tej teorji, która u nas w Wielkorosji wynagradzała złodziei, za tak zwaną „straconą pracę." Jak należało spodziewać się, włościanie zrozumieli, w jaki sposób nabywać prawo do lasu i po odjeździe komisarza, wywieźli już i resztę drzewa, nie zważając na zakaz. Wraz z takiemi faktami, utworzyła się szczególna teorja własności; decyzje komisarzy po większej części są ustne; zapewne robią to przez ostrożność, żeby nie byli obowiązani następnie za nie odpowiadać. Wielu włościan w dobrach jenerała S. tym sposobem miało wyrąbanych do 300 sążni drzewa; sążeń drzewa w tamtej okolicy kosztuje 1 rs. 20 k.; po odtrąceniu kosztu wyrąbania i ułożenia każdy z tych włościan nabył za 285 rsr. drzewa z nienależącego do niego lasu. Teraz, odjąwszy od tego 220 rsr., sumę, która każda włościańska osada, według *tabel likwidacyjnych* ma zapłacić obywatelowi za rolę, okaże się, że za pomocą wspomnionej manipulacji, tolerowanej przez komisarza, włościanin nie tylko otrzymał rolę darmo, lecz jeszcze 65 rsr. w przydatku. W tych dobrach jest 800 dymów włościańskich a każdy z nich ma jednakowe wymagania Położenie austrjackich jenerałów i tak jest niekorzystne, z powodu że ich biją prusacy; lecz jeżeli jeszcze będą nabywali dobra w ruskiej Polsce, to położenie ich stanie się zupełnie bez wyjścia."

Autor artykułu powiada, że ma te wiadomości *od urzędnika rosjanina i prawosławnego,* i że wszystko to pisał *na zasadzie dokumentów.*

W sprawie prowadzonej o wyż wspomnione wyrąbanie lasu, rzeczywiście znajduje się *jeden dokument,* z którego korzystał autor artykułu i z którego czerpał wszystkie liczebne dane. Tym dokumentem jest raport urzędnika policyjnego. Raport ten od początku do końca okazał się niezgodnym ani z prawami, ani z istotą rzeczy; wspomniony urzędnik obecnie został usunięty od swych obowiązków, zresztą nie tylko z powodu tej sprawy, lecz i innych przyczyn. Czerpane z takiego *dokumentu* opowiadanie dziennika *Wiest'* zawiera takie niedokładności, że dla przywrócenia prawdy, uważamy za potrzebne wyłuszczyć cały bieg sprawy, o ile można najtreściwiej.

Dnia 8 (20) stycznia r. b., jenerał-major wojsk austrjackich, hrabia R. S., podał do JW. Namiestnika królestwa prośbę w której przedstawione było co następuje.

W dobrach Ch., należących do ojca petenta, skonfiskowanych po rokoszu z 1831 r., a za Najwyższym zezwoleniem odkupionych od rządu przez hrabiego R. S. w 1852 r., — włościanie od dawnych czasów mieli używalność zbierania siana w pewnych częściach lasu. Te części, które z upływem czasu, okryły się mniej lub więcej gęstą roślinnością leśną, przeszły na własność włościan na mocy ukazu Najwyższego z 19 lutego 1864 r., którego jedno z głównych postanowień i zasad stanowi, jak wiadomo, regułę, że na własność włościan przechodzą wszystkie części gruntu, znajdujące się w ich używalności w chwili wydania ukazu.

Na tej zasadzie miejscowy komisarz do spraw włościańskich. oddał na własność włościan wspomniane łączne kawałki, dozwoliwszy im, jak powiada hrabia S., wyrąbywać drzewo, rosnące na tych łąkach.

Prawności przysądzenia włościanom na własność tych łąk, które od dawna mieli w używalności, hrabia S. nie zaprzecza, ale sądzi, że takie przysądzenie nie pociąga za sobą prawa dla włościan wyrąbywania lasu na tych łąkach, a zdanie swoje opiera na tem, że przez cały czas należenia dóbr Ch. do rządu, włościanom nie wolno było ruszać drzewa na łąkach, będących w ich używalności. Dla tego hrabia S. zaskarżył decyzję komisarza do K-ej komisji do spraw włościańskich, lecz, jak powiedziane jest w jego prośbie, „komisja nie wydała żadnej decyzji, odroczywszy sprawę do urządzenia majątku, według dobrowolnej umowy właściciela z włościanami." Co się tyczy tych dobrowolnych umów, to, według słów hrabiego S., nastąpiły już takowe między nim a włościanami, i warunki były przedstawiane przez niego do komisji, ale potem włościanie odmówili wykonania tych warunków, niby odrzucając wszelką ostateczną umowę, i korzystając z pozwolenia komisarza rewirowego, wzięli się do wyrąbywania drzewa w lesie, nie tylko w granicach swych łąk, lecz i po za temi granicami. „Wobecnej chwili" powiada prośba „włościanie chcą sprzedać 3,000 sążni drzewa już wyrąbanego."

Hrabia S. pisze dalej:

„Dla położenia tamy nadużyciom, za pośrednictwem mego pełnomocnika udawałem się do komisarza rewirowego, do komisji do spraw włościańskich i do naczelnika wojennego, prosząc: „1°) o ustanowienie granic łąk włościańskich, na podstawie planów; 2°) o zobowiązanie włościan do wykonania dobrowolnej umowy, którą przedtem proponowali i przyjęli; i 3°) o zakazanie im wyrąbywania lasu, który do nich nie należy."

W końcu hrabia S. prosi o zakazanie włościanom dóbr Ch., wyrąbywania drzewa na łąkach stanowiących obecnie ich własność, lub też o przymuszenie ich do zamiany tych łąk.

Otrzymawszy skargę hrabiego S., JW. Namiestnik, tegoż dnia zakomunikował ją członkowi kierującemu czynnościami komitetu urządzającego, który rozporządzeniem z 10 (22) stycznia Nr 159, zalecił K-ej komisji do spraw włościańskich „wyprowadzić z całą szczegółowością śledztwo co do obecnej sprawy, za pomocą czasowego wydziału lub komisji na miejscu, i jeżeli z wykrytych okoliczności okaże się potrzeba, udzielić właścicielowi prawną opiekę, w każdym zaś razie zawiadomić o tem co nastąpi."

Następnie sprawa szybko zaczęła się wyjaśniać. D. 19 (31) stycznia otrzymano pierwsze doniesienie prezesa komisji, w którem zawiadamiając o bezzwłocznem wysłaniu czasowego wydziału do dóbr Ch. prezes pomiędzy innemi wyjaśnia że „skarg hrabiego S. na K—ą komisję było już kilka, ale wszystkie do tego czasu okazywały się zwykle niesłusznemi, lub przynajmniej znacznie przesadzonemi, a jedna z nich zaniesiona w maju 1864 r. okazała się zupełnie bezzasadną, jak tego dowiodło śledztwo wyprowadzone jednocześnie ze strony komisji i wojenno-policyjnego zarządu."

Żeby nie obciążać naprożno czytelników zbytecznemi drobiazgowemi szczegółami, nie będziemy się zastanawiali nad innemi wyjaśnieniami, zawartemi w doniesieniu prezesa K—ej komisji, a przejdziemy wprost do rezultatów śledztwa wyprowadzonego na miejscu, przez umyślnie wysłany tam wydział czasowy.

Przy śledztwie prowadzonem na miejscu przez czasowy wydział, byli obecni: pełnomocnik właściciela, stryjeczny jego brat, hrabia M. S., dyrektor zakładów żelaznych w dobrach Ch., nadleśny tychże dóbr, wójt gminy, sołtysi ze wszystkich wsi dóbr i po jednym deputacie włościan z tych wsi. Po zebraniu wszystkich wyż wspomnionych osób, czasowy wydział zaproponował hrabiemu S., aby odczytał głośno, w języku polskim, podlegającą śledztwu skargę jego mocodawcy hrabiego R. S., podaną w języku francuzkim. Następnie co do skargi tej prowadzono śledztwo punkt za punktem.

Hrabia R. S. zaskarżył decyzję komisarza 3-go rewiru K—ej komisji, który przyznał włościanom prawo własności do drzewa znajdującego się na łąkach, przeszłych na własność włościan na mocy ukazu z 19 lutego 1864 r. Nie zaprzeczając praw włościan do tych łąk, skargę swoją hr. S. opiera na tem przekonaniu, że niby ukaz nadaje na własność włościanom, oprócz budowli, tylko pola i łąki, a nie daje im prawa wyrąbywania drzewa na tych gruntach. W ukazie nie tylko nie ma takiego wyłączenia, ale nawet przeciwnie w art. 1 jest powiedziane, że grunta znajdujące się w używalności włościan, przechodzą na *zupełną ich własność,* a art. 15-ty stanowi, że każdy gospodarz nabywa wraz z prawem własności, *wyłączne prawo nie tylko do powierzchni gruntu, lecz i do jego łona,* w granicach przez ogólne prawa ustanowionych. Według ogólnych zaś praw, pod wyrazem *zupełna własność* rozumie się władza władania i użytkowania z rzeczy i wszystkich jej produktów, niezależnie od wszelkiego postronnego wpływu.

Drugi dowód hrabiego S., także nie może być uznany za uzasadniony. Dowód ten zależy na tem, iż do czasu wydania ukazu z 19 lutego 1864 r. i podczas pozostawania dóbr Ch. w posiadaniu rządu, włościanom nie było wolno wyrąbywać drzewa na oddanych im w używalność leśnych łąkach. Do czasu wydania ukazu, włościanie nie mieli prawa wyrąbywać drzewa, dla tego, że grunt nie należał do nich, a teraz stanowi *zupełną ich własność;* poprzedni właściciel gruntu mógł im pozwolić lub niepozwolić wyrąbywać lasu, a teraz nikt nie ma prawa im tego zabronić, dla tego, że takie zabronienie naruszyłoby prawa *zupełnej własności* do gruntu, nadane włościanom przez Najwyższy ukaz.

Na te uwagi, pełnomocnik właściciela, hrabia M. S., w obecności czasowego wydziału odezwał się, że jako pełnomocnik uznaje, że drzewo rosnące na łąkach obecnie należących do włościan, rzeczywiście powinno być im pozostawione, na mocy ukazu. *(d. n.)*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Rappo-teatr) W przyszły piątek, t. j. dnia 12 (24) sierpnia r. b. p. Rappo, dyrektor teatru, urządza

*) Artykuł ten wzięty jest z *Dniew. Warsz.*

widowisko na korzyść ruskiego towarzystwa dobroczynności w m. Warszawie. Bilety sprzedawane będą od dziś w kantorze p. Rappo w hotelu Paryzkim Nr. 88, a w dniu przedstawienia w kasie Rappo-teatru.

* (Cyrk Rentza) we czwartek, t. j. dnia 18 (30) sierpnia daje pierwsze przedstawienie; 104 konie tresowane w wyższej szkole jazdy i z wolnej ręki, użyte będą do przedstawień; 8-miu sławnych komików wykonywać będzie w antraktach ćwiczenia gimnastyczne; wszyscy artyści i artystki są pierwszorzędni; cyrk będzie ogniem gazowym oświetlony.

* Nr. 31 *Przeglądu Katolickiego*, wyszedł z druku i zawiera: – Konferencjoniści francuscy (c. d.)—Roczniki rozkrzewiania wiary (c. d.)—Przesilenie wiary (dok.) — Korespondencja. —Kronika.

Warszawa, dnia 10 (22) Sierpnia.

Kalendarz.

We czwartek, 23 sierpnia,—św. Filipa Benicjusza. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 57; zach. o godz. 7 min. 7.

W piątek, 24 sierpnia. — św. Bartłomieja apost. — Słońce wsch. o godz. 4 mia. 58; zach. o godz. 7 min. 5.

Stan pogody.

9 (21) sierpnia.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po
Barometr w milimetrach	747 0	746.6
Termometr Reaum.	+ 7°5	+ 16°1
Stan nieba	pogodny	pogodny

Największe ciepło + 16°2 R Najmniejsze ciepło + 7°2 R.
Z rana d. 10 (22) sierpnia + 9.°0 R ciepła.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 1.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, **Koncert**, w którym p. Jakowicka śpiewać będzie; Operetka **Dziesięć cór na wydaniu**. (Zacznie się o godz. 8-ej). — *Wczoraj*, dawano Operę **Ernani**, było osób 550.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Biała kamelja; Miód kasztelański.** (Zacznie się o godz. 8-ej).

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro* i *codziennie* **Wielkie Przedstawienie Astronomji, Fizyki i Agioskopji, (druga serja)**, w trzech częściach, *przez profesora fizyki P. Amberga.*— Początek o godz. 8-ej. — Cena miejsc **o połowę zniżona** a mianowicie: krzesła w pierwszych dwóch rzędach kop. 50; pierwsze miejsce kop. 25; drugie miejsce kop. 15. Dziś widzieć można będzie bezpłatnie *Azteków.*

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś* i *codziennie*, Wielki Koncert Bilsego.— We środy i soboty Symfonje. *Jutro.* — I. Uwertura z op. Der Feensee, Aubera; Finał z op. Łucja, Donizettego; Cisza na morzu i szczęśliwa podróż, uwertura koncertowa, Mendelsohna-Bartholdy; Uwertura z op. Oblężenie Koryntu, Rosiniego; „Traumbilder" fantazja Lumbyego.— (Zacznie się o godzinie 6-ej;—cena wejścia kop. 20).

RAPPO-TEATR. — *Jutro*, **Wielkie Przedstawienie.** Po raz 1-y Doktór Bonifacy, czyli mylny krzyk: „gore" w domu warjatów; pantomina komiczna w 1-m akcie.— Gimnastyczne i akrobatyczne ćwiczenia. — Żywe obrazy.—Początek o godz. 7½. — *W piątek* Nadzwyczajne przedstawienie na korzyść ruskiego towarzystwa dobroczynności w Warszawie.

AZTEKI w hotelu Europejskim; codziennie od godziny 11-ej rano do 6-ej wieczorem.—Cena biletu kop. 25.

OGRÓD W ALEI BELWEDERSKIEJ Nr. 1673 (wprost domu Pusłowskich). — *Jutro*, **Tresowane lwy** (p. Kreutzberg, panna Augusta), magja chińska i rzucanie sztyletami.—(Zacznie się o godz. 6½).

ELDORADO. — *Jutro*, wystąpienie **Śpiewaków paryzkich.**— (Cena wejścia kop. 20).

ORPHAEUM (ulica Miodowa w domu Lessera).— Codziennie, sztuki magiczne i zjawienie się duchów w ruinach klasztoru de Castro. — Miejsce numerowane kop. 30;—wejście do ogrodu kop. 20.— Zacznie się o godzinie 6½.

MUZEUM HISTORJI NATURALNEJ (na Nalewkach) *Codziennie.*

GABINET FIGUR WOSKOWYCH (na Nalewkach). *Codziennie.*

* Przyjechał do Warszawy rzeczywisty radca stanu *Braunschweig* z Petersburga;—wyjechali: jenerał-major *Sobolewski* w Królestwo; rzeczywisty radca stanu *Witte*, dyrektor główny prezydujący w komisji rządowej oświecenia publicznego do m. Łodzi.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz. bydg. osób 549, wyjechało osób 496; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 161, wyjechało osób 366; — statkami parowemi przyjechało osób 35 wyjechało 32; — onegdaj w ogóle przyjechało osób 843, w tej liczbie z zagranicy 13; wyjechało 634, w tej liczbie za granicę 9.

* *Listy niewłaściwe do skrzynek pocztowych włożone* w dniu 21 sierpnia 1866 roku a mianowicie pod adresem: Icko Knol w Brześciu-litewskim Marja Korzeniowska w Winnicy. Aleksandra Rodzewicz w Wilnie, Juljan Czarnecki w Białym-stoko, Kazimierz Ejsmont w Słominie, Rejza Awerbuch w Kownie, Kazimierz Węgleński bez oznaczenia miejsca, Stanisław Kurowski w Kowalewie.

Dnia 8 (20) b. m. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybylo 31, wyzdrowiało 42, umarło 3, pozostało 1490 (mężczyzn 647, kobiet 843); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 156, kobiet 165.

* (Buletyn cholerycznych w Warszawie), dnia 21-go sierpnia jest następujący: Pozostało z 20 chorych: mężczyzn 22, kobiet 7, razem 29; zachorowało m. 4, k. 4, r. 8; wyzdrowiało m. 1, k. —, r. 1; umarło m. —, k. 1 r. 1; pozostało na d. 22-y sierpnia m. 25, k. 10, r. 35.— Od początku epidemji (to jest od od 9-go (21-go) lipca) zachorowało m. 82, k. 44, r. 126; wyzdrowiało m. 30, k. 11, r. 41; umarło m. 27, k. 23, r. 50.

* (Buletyn cholerycznych w szpitalu wojskowym Ujazdowskim i w wojskach) w Warszawie dnia 21 b. m. jest następujący: Pozostało z d. 20-go chorych 26, zachorowało 3, wyzdrowiało —, umarło —, pozostało na d. 22-y 29. Od początku pojawienia się epidemji (to jest od 7 (19) lipca) zachorowało 66, wyzdrowiało 20, umarło 17.

Buletyn cholerycznych w królestwie polskiem.

Nazwa miejscowości.	Do dnia 2 (14) sierpnia pozostawało chory h.	do d. 9 (21) sierpnia. zachorowało	wyzdrowiało	umarło	pozostało	od ukazania się cholery t.j. od 9 (21) czerwca. zachorowało	wyzdrowiało	umarło	pozostało
Gubernja Warszawska.									
Powiat Koniński.									
W m. Koninie.						1	—	1	—
W m. Kole.	45	—	—	—	45	96	15	36	45
W gminach.	10	—	—	—	10	17	—	7	10
Powiat Włocławski									
W m. Lubieniu.	1	14	12	2	1	19	14	4	1
Powiat Gostyński.									
W gminach.	—	2	—	2	—	2	—	2	—
Powiat Warszawski.									
W gminach.	—	6	1	2	3	6	1	2	3
Gubernja Radomska.									
Powiat Olkuski									
W gminach.	—	—	—	—	—	3	2	1	—
Powiat Radomski.									
W m. Radomiu.	—	1	—	1	—	1	—	1	—
Gubernja Płocka.									
Powiat Płocki.									
W m. Płocku.	—	—	—	—	—	1	—	1	—
Gubernja Augustowska.									
Powiat Marjampolski									
W m. Marjampolu.	—	—	—	—	—	1	—	1	—
Powiat Augustowski.									
W gminach.	—	7	—	5	2	7	—	5	2
Gubernja Lubelska.									
Powiat Radzyński.									
W m. Łysobykach.	—	12	3	5	4	12	3	5	4
Razem	56	42	16	17	65	166	35	66	65

* W dniu 21 sierpnia 1866 roku urodziło się w Warszawie: *Chrześcjan*: płci męzkiej 16, żeńskiej 21; *Starozakonnych*: męzkiej 3, żeńskiej 3, razem 43: zaślubieni *Chrześcjanie*: Gąsiorowski Feliks rękaw., z Ponikowską Julją; Cempla Karol woźny tryb., z Leszczyńską Zofią; *Starozakonni*: Krantz Szymon sub hand., z Topaz Salomeą; Arker Jankiel wyrobn. z Dinlicht Surą; zmarli *Chrześcjanie*: Szumlańska Aniela lat 70; Życka Aniela lat 20 żona fotogr., Myszkowska Zofia lat 60; Śliwińska Małgorzata lat 43 żona praw.; Wojcicka Magdalena lat 20 służ.; Lepka Antonina lat 51; Goryszewski Antoni lat 20; Niewiarowski Kazimierz lat 36 ekon. szp.; Rudolf Jan lat 32 maj. szew.; Korzuchowska Karolina lat 45 żona szew.; Jeziorańska Wanda lat 26; Golic Krystyna lat 72; Krykowski Antoni lat 66 woźny; Guth Gustaw lat 67 kost teat; Stokinger Katarzyna lat 31 żona wyrobn.; Klebsatel Juljusz lat 6 syn wyrobn.; Kindelberg Marjanna lat 3; Blendich Aleksander lat 2; Jasiński Tomasz rok 1; Dolny Romuald mies. 6; Osud Aleksander dzień 1; Zielińska Franciszka mies. 8 dni 8; Wojtyński Wacław mies 9; Grzeszczuk Marja dni 9; Chmielewski Tomasz rok 1 syn służ.; Przybyła Władysław rok 1 syn mul.; Gradzik Józefa lat 24 żona służ.; Paschalska Katarzyna lat 2 cór. ślus.; Pawłowski Andrzej rok 1 mies. 3; Helman Antoni mies. 10; Baluszyc Adam lat 2 mies. 6; Goldschalk Władysława rok 1 mies 2 cór. kraw.; Heman Stanisław lat 2 syn wyrobn; Pruchnicka Antonina lat 3 mies. 6 cór mul.; Borowska Franciszka lat 8 cór. służ; Zydok Edward mies. 10 syn obyw.; Berger Roman dni 5 syn słu.; Szymański Ignacy rok 1 syn szew.; Kwiatkowski Adam dni 3 syn wyrobn.; dziecię płci męzk. nież. urodz; dziecię płci żeńsk. nież. urodz.; *Starozakonni*: Fersztenberg Laja lat 70; Blajberg Samson lat 94 handl.; Rozenstadt Eleonora lat 5; Lichtenstein Abram rok 1 mies. 9; Hornblas Szuml lat 4; Lichterman bezim. dzień 1; dziecię płci męzk. nież. urodz.

Ceny targowe
dnia 9 (21) sierpnia 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — rs.	kop.	do — rs.	kop.
Pszenica Waga 240— — f.	6	25	6	90
Żyto „ 220—230 f.	4	5	4	27½
Jęczmień	—	—	3	60
Owies	2	32½	2	45
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle	1	35	1	50

(Korzec od — do: ruble srebrne i kopiejki)

Pud siana od k. 27½—33⅔. Pud słomy od k. 20—22½; *Dowozy*: Pszenicy 400; Żyta 400; Jęczmienia 40; Owsa 300 korcy.
Wiadro okowity od rs. 3 k. 26¼ do rs. 3 k. 44½.
Garniec „ od rsr. 1 kop. 6½ do rsr. 1 kop. 12½.
Wymierzono w Urzędzie Konsum. wiader 423.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 10 (22) Sierpnia 1866 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano Kop.	Płacono Rs.	Płacono Kop
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY, (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	84	—	83	50
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztkę.	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji I-ej za rs 100.	85	67	85	33
Listy Zastawne III go Okr. Serji 2ej za 100 Rs.*)	83	67	83	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	67	-	66	33
Dowody Kom. Centr. Likw. za 100 Rs	—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100.	—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100.	85	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100.	—	—	100	67
„ Sierpniowe za rs. 100.	—	—	—	—
Rosyjska pożycz prem z 1865 rs. 100.	110	50	—	—
„ „ „ 1866 „	107	25	106	75
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125.	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel pofr ank. 2000 za rs. 100.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	75	75	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsza.-Wiedeń. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Bydgoskiej za Rs. 100	66	—	65	33
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	91	—	—	—
Akcje Dro. Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano Kop.	Płacono Rs.	Płacono Kop
Berlin	100 Tal.	2 m.	121	5	120	75
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „ „	2 m.	120	60	120	30
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	24	—	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	98	55	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	96	90	—	—
Petersburg	100 Ru. sr	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 66⅔
* „ „ „ do Listów Likwidacyjnych rs. — k. 91⅑

KURSA TELEGRAFICZNE.
Ajentury Rudolfa Okręt.
Petersburg d. 9 (21 Sierpnia) 1866 r.

	za rubel srebrny
Wexle na Londyn 3 mies.	29⅜
„ Hamburg „	26⅝
„ Amsterdam „	145
„ Paryż „	308
„ Berlin 15 dni za 100 R.	
5a. Pożyczka Sieglitza	
6a. „ „	
7a. „ Rothschilda	
1a. „ Premjowa z r. 1864	109½
2a. „ „ z r. 1866	107
5% Bilety Bankowe	83¾
Akcje wielkiego Tow. dróg żelaz. za 125 R.	
Obligacje „ „ „	
Akcje drogi żel. Warsz. Terespolskiej	93
6% Metaliki	
4% „ Kupon z Lutego	
„ „ z Sierpnia	
Imperjały	6 60
Dyskonto	

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(*N. D. 5108.) Komisarz przy Warszawskim Komitecie Powszechnej Wystawy Paryskiej roku 1867.*

Podaje niniejszem do wiadomości, iż zgłaszających się do niego w interesach wystawy przyjmować będzie w godzinach rannych w mieszkaniu swem przy ulicy Mazowieckiej Nr. 1346 lit. *D.*

Warszawa d. 6 (18) Sierpnia 1866 r.

Tytus Halpert.

(N. D. 5076)

Otworzenie Konkursu.

Królewski Sąd Powiatowy w Poznaniu,

wydział dla spraw cywilnych.

Poznań dnia 20 Lipca 1866 r. po południu o godzinie 6-tej.

Nad majątkiem kupca Izydora Gruenfelda w Poznaniu, otworzono konkurs kupiecki, a dzień wstrzymania zapłaty, ustanowiono na dzień 2 Lipca 1866 r.

Tymczasowym administratorem masy, ustanowionym został komisarz aukcyjny Ludwik Mankeimer w Poznaniu. Wierzycieli dłużnika wspólnego wzywamy, aby w terminie

na dzień 6 Sierpnia r. b. przed południem o godzinie 11-ej,

przed komisarzem radzcą sądu powiatowego Gaeblerem w lokalu sądowym Nr. 13 wyznaczonym, oświadczenia i propozycje swoje względem utrzymania tego administratora, lub ustanowienia innego tymczasowego administratora oddali.

Wszystkim, którzy od dłużnika wspólnego cokolwiek w pieniędzach, papierach, lub innych rzeczach w posiadaniu lub zachowaniu mają, lub którzy mu cokolwiek są winni, zalecamy, aby nic jemu nie wydali lub wypłacili, owszem o posiadaniu przedmiotów do dnia 3 Sierpnia 1866 r. łącznie sądowi lub administratorowi masy doniesienie uczynili i wszystko z zastrzeżeniem jakowych swych praw, tam dotąd do masy konkursowej oddali. Zastawnicy lub inni z nimi równo uprawnieni wierzyciele dłużnika wspólnego, powinni o rzeczach zastawionych w ich posiadaniu się znajdujących, tylko doniesienie uczynić.

Zarazem wzywamy wszystkich tych, którzy do masy pretensje jako wierzyciele konkursowi rościć chcą, aby należytości swoje, bądź, że takowe już są wyskarzone lub nie, z prawem żądanego pierwszeństwa do dnia 18 Sierpnia r. b. łącznie u nas piśmiennie lub do protokółu zameldowali i następnie do rozpoznawania wszystkich w czasie wspomnionym zameldowanych, również stosownie do okoliczności do ustanowienia osób zarządowych,

dnia 30-o Sierpnia r. b. przed południem o godzinie 10.

przed komisarzem radzcą sądu powiatowego Gaeblerem, w lokalu sądowym Nr. 13 stanęli.

Kto zameldowanie swoje na piśmie złoży, powinien kopią onejże i ich anneksów dołączyć.

Każdy wierzyciel, który nie w naszym okręgu urzędowym zamieszkuje, powinien przy zameldowaniu swojej pretensji pełnomocnika tu zamieszkałego, lub do praktyki u nas upoważnionego obcego ustanowić i do akt donieść. Tym którzy tu znajomości nie mają, podajemy obrońców prawa Grabowskiego, Muetzel i Bertheim, jako rzeczników.

(N. D. 5077)

Otworzenie Konkursu.

Królewski Sąd Powiatowy w Poznaniu,

wydział dla spraw cywilnych.

Poznań dnia 20 Lipca 1866 r. po południu o godzinie 6-ej.

Nad majątkiem kupca Hermana Jastrow w Poznaniu, otworzono konkurs kupiecki, a dzień wstrzymania zapłaty ustanowiono na dzień 2 Lipca 1866 r.

Tymczasowym administratorem masy, ustanowionym został komisarz aukcyjny Ludwik Manheimer w Poznaniu. Wierzycieli dłużnika wspólnego wzywamy, aby w terminie

na dzień 6 Sierpnia r. b. przed południem o godzinie 11

przed komisarzem radzcą sądu powiatowego Gaebler, w lokalu sądowym Nr. 13 wyznaczonym oświadczenia i propozycje swoje względem utrzymania tego administratora, lub ustanowienia innego tymczasowego administratora oddali.

Wszystkim, którzy od dłużnika wspólnego cokolwiek w pieniędzach papierach, lub innych rzeczach w posiadaniu lub zachowaniu mają, lub którzy mu cokolwiek są winni, zalecam; aby nic jemu nie wydali lub wypłacili, owszem o posiadaniu przedmiotów do dnia 13 Sierpnia 1866 r. łącznie sądowi lub administratorowi masy doniesienie uczynili i wszystko z zastrzeżeniem jakowych swych praw, tam dotąd do masy konkursowej oddali. Zastawnicy lub inni z nimi równo uprawnieni wierzyciele dłużnika wspólnego, powinni o rzeczach zastawionych w ich posiadaniu się znajdujących, tylko doniesienie uczynić.

Zarazem wzywamy wszystkich tych, którzy do masy pretensje jako wierzyciele konkursowi rościć chcą, aby należytości swoje, bądź, że takowe już są wyskarzone lub nie, z prawem żądanego pierwszeństwa, do dnia 18 Sierpnia r. b. łącznie u nas piśmiennie lub do protokółu zameldowali i następnie do rozpoznawania wszystkich w czasie wspomnionym zameldowanych, również stosownie do okoliczności do ustanowienia osób zarządowych,

dnia 30 Sierpnia r. b. przed południem, o godzinie 10,

przed komisarzem radzcą sądu powiatowego Gaeblerem, w lokalu sądowym Nr. 13 stanęli.

Kto zameldowanie swoje na piśmie złoży, powinien kopią onejże i ich anneksów dołączyć.

Każdy wierzyciel, który nie w naszym okręgu urzędowym zamieszkuje, powinien przy zameldowaniu swojej pretensji pełnomocnika tu zamieszkałego lub do praktyki u nas upoważnionego obcego ustanowić i do akt donieść. Tym, którzy tu znajomości nie mają, podajemy obrońców prawa radzcę sprawiedliwości Tschuschke, Giżyckiego i rzecznika Pileta, jako rzeczników.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(*N. D. 5 04) Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 1 (13) Września r. b. od godziny 12 w południe odbywać się będzie w sali posiedzeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu publiczna licytacja na sprzedaż nieruchomości po-Bernardyńskiej położonej w Warszawie przy ulicy Bednarskiej, pod Nr policyjnym 2690 lit. A.

Licytacja będzie głośna i rozpocznie się od sumy rs. 22,518, wyraźnie rubli srebrem dwadzieścia dwa tysiące pięćset ośmnaście, wolno jednak niestawającym składać na ręce Dyrektora Kancelarji Komisji Skarbu, w dniu do licytacji oznaczonym, do godziny 12 w południe, deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 75, podług poniższego wzoru, wyraźnie, bez skrobań i przekreśleń napisane, których otworzenie nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej

Przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć lub do podanej deklaracji dołączyć dowód na wniesione do kasy Głównej Królestwa lub do kasy Gubernjalnej Warszawskiej albo do Banku Polskiego vadium rs. 2,252, wyraźnie rubli srebrem dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt dwa, które złożyć może gotowizną albo listami likwidacyjnymi lub innymi papierami publicznymi Cesarstwa lub Królestwa, albo też listami zastawnymi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego podług nominalnej ich wartości, przy dołączeniu zarazem kuponów bieżących od papierów procentowych.

Wypłata sumy szacunkowej za powyższą nieruchomość, rozłożoną będzie w sposób następujący:

a) $^1/_3$ część szacunku do licytacji oznaczonego, czyli kwotę rs. 7,506, wyraźnie rubli srebrem siedm tysięcy pięćset sześć, nabywca w ciągu najdalej dni 30 od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji, wniesie do kasy Głównej Królestwa gotowizną lub listami likwidacyjnymi albo innymi papierami publicznymi, podług kursu Giełdy Warszawskiej

b) $^2/_3$ części zaś pozostałe sumy do licytacji oznaczonej, wraz z przewyżką na licytacji postąpioną, obowiązany będzie nabywca jednocześnie z uregulowaniem na swe imie hypoteki nabytej nieruchomości, zabezpieczyć w dziale IV wykazu hypotecznego w pierwszem miejscu przed wszystkiemi innemi wierzytelnościami, i od długu tego aż do czasu zupełnego spłacenia onego, opłacać corocznie do kasy Skarbowej 5% tytułem procentu, oraz 2% na umorzenie kapitału, pod skutkami egzekucji administracyjnej.

Nabywca obejmie nieruchomość od dnia 19 Września (1 Października) b. r. i od tej daty wszelkie z niej dochody oraz podatki i ciężary do niego należeć będą

Szczegółowe warunki sprzedaży powyższej nieruchomości przejrzane być mogą każdodziennie oprócz świąt, w godzinach służbowych, w biórze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w wydziale Dóbr i Lasów Rządowych o stanie zaś tejże nieruchomości przekonać się można na miejscu.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, o odbyć się mającej w dniu 1 (13) Września roku bieżącego publicznej licytacji na sprzedaż nieruchomości po-Bernardyńskiej w Warszawie przy ulicy Bednarskiej pod Nr. 2690 lit. A. położonej, składam niniejszą deklarację, że za tęż nieruchomość postępuje rs. (wypisać liczbami), poddając się wszelkim warunkom do tej sprzedaży przez Skarb przepisanym.

Kwit kasy (wypisać nazwanie kasy) na złożone vadium w kwocie rs. (wypisać liczbą i literami) załączam.

Pisałem dnia (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Tu podpisać wyraźnie imie nazwisko.

Mieszkam (wskazać miejsce zamieszkania).

Warszawa d. 2 (14 Sierpnia 1866 r.

Z upoważnienia Dyrektora Głównego,

Rzeczywisty Radca Stanu, Dąbrowski.

Dyrektor Kancelarji, A. Rogalewicz.

Naczelnik Sekcji, Pławiński.

(N. D. *4808*). *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 18 (30) Sierpnia r b od godziny 12-ej w południe odbywać się będzie w sali posiedzeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu publiczna licytacja na sprzedaż nieruchomości po-Kamedulskiej, położonej w Warszawie przy ulicy Dunaj pod Numerem Policyjnym 153.

Licytacja będzie głośna i rozpocznie się od sumy rs. 16,780 wolno jednak niestawającym, składać na ręce Dyrektora Kancelarji Komisji w dniu do licytacji oznaczonym, do godziny 12-ej w południe dekrarację opieczętowane, na papierze stemplowym ceny kop. 75, podług poniższego wzoru, wyraźnie bez skrobań i przekreśleń napisane, których otworzenie nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystepujący do licytacji obowiązany jest przedstawić lub do podanej deklaracji dołączyć dowód na wniesione do kasy Głównej Królestwa lub do kasy Gubernialnej Warszawskiej albo do Banku Polskiego, vadium rs. 1,678, które może być złożone gotowizną, albo listami likwidacyjnemi albo też listami zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego podług nominalnej ich wartości, przy dołączeniu zarazem kuponów bieżących do papierów procentowych wypłata sumy szacunkowej za powyższą nieruchomość, rozłożoną będzie w sposób następujący:

a) $^1/_3$ część szacunku do licytacji oznaczonego, czyli kwotę rs. 5,593 kop. $33^1/_3$ a w zaokrągleniu sumę 5,594 wyraźnie rubli srebrem pięć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt cztery nabywca w ciągu najdalej dni 30-tu od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji, wniesie do kasy Głównej Królestwa, gotowizną lub listami likwidacyjnemi, albo innemi papierami publicznymi, według kursu Giełdy Warszawskiej

b) $^2/_3$ części zaś pozostałe sumy do licytacji oznaczonej, wraz z przewyżko na licytacji postąpioną obowiązany będzie nabywca jednocześnie z uregulowaniem na swe imie hypoteki nabytej nieruchomości zabezpieczyć w dziale IV wykazu hypotecznego, w pierwszem miejscu przed wszystkiemi innemi wierzytelnościami i od długu tego aż do czasu zupełnego spłacenia onegoż, opłacać corocznie do kasy Skarbowej 5% tytułem procentu, oraz 2% na umorzenie kapitału, pod skutkami egzekucji administracyjnej.

Nabywca obejmie tę nieruchomość od dnia 20 Wrześtia (1 Października) 1866 r. i od tej daty wszelkie z niej dochody, oraz podatki i ciężary do niego należeć będą.

Szczegółowe warunki sprzedaży powyższej nieruchomości przejrzane być mogą każdodziennie oprócz świąt w godzinah służbowych w Biurze Komisji Rrądowej Przychodów i Skarbu mianowicie w Wydziale Dóbr i Lasów Rządowych.

O Stanie zaś tejże nieruchomości przekonać się można na miejscu

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu odbyć się mającej w d 18 (30) Sierpnia r. *b.* licytacji na sprzedąż nieruchomości w Warszawie przy ulicy Dunaj pod Nr. 153 położonej, składam niniejszą deklarację że za też nieruchomość postępuje rs. (wypisać liczbami), wyraźnie (wypisać sumę literami) poddając się wszelkim warunkom, do tej sprzedaży przez Skarb przepisanym.

Kwit kasy (wypisać nazwanie kasy) na złożone vadium w kwocie rs. (wypisać liczbą i literami załączam.

Pisałem dnia (wypisać dzień, miesiąc 1866 roku).

Mieszkam (wskazać miejsce zamieszkania).

Warszawa d. 19 3 Lipca 1866 r.

Z upoważnienia Dyrektora Głównego,

Rzeczywisty Radca Stanu, Dąbrowski.

Dyrektor Kancelarji, A. Rogalewicz.

Naczelnik Sekcji, Sławiński.

(N. D. *4762*). *Rząd Gubernialny Radomski.*

Na zasadzie reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, z dnia 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. Nr. 1873/10216, podaje się do publicznej wiadomości, iż na dostawę wełny w ciągu lat trzech 1867/9, do fabryki więzienia Sandomierskiego, i dwóch pszędzalń pomocniczych w Kielcach i Radomiu, od ceny normalnej rsr 7 kop. 88 zapud, odbywać się będzie dnia 1 (13) Września r. b. od godziny 12 w południe, w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego tutejszego, głośna in minus licytacja.

Życzący sobie przeto, podjęcia się tej entrepryzy, zechcą się w czasie i miejscu wyżej wskazanym znajdować, zaopatrzeni w wadjum w gotowiźnie lub listach zastawnych, wynoszące rsr 400, które nieutrzymującym się przy licytacji, zaraz zwrócone, a utrzymującemu się, będzie zatrzymane na kaucją, aż do wyekspirowania kontraktu, o tę dostawę zawrzeć się mającego.

Warunki tej entrepryzy, są do przejrzenia w wydziale wojskowo-policyjnym Rządu Gubernjalnego.

Radom d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1866 r.

Radca Gubernjalny Kamionowski.

p. o. Naczelnika Kancelarji H. Lechowski.

(N. D. *5118*) *Zarząd Komunikacji w Królestwie Polskiem.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 31 Sierpnia (12 Września) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w biurze Zarządu Komunikacji licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę umundurowania dla 22 stróży przy kanale Augustowskim i jednego dróżnika w obozie pod Bielanami, czyli razem 23 ludzi na rok 1867 potrzebnego

Dostawa pomienionego umundurowania wraz z rozwiezieniem takowego do miejsc wyżej wskazanych wynosi w ogóle rs. 339 kop. $82^1/_2$.

Mający zamiar podjąć się tego przedsiębierstwa, zaopatrzeni w vadium rs. 35, wyraźnie rubli srebrnych trzydzieści pięć i na koszta ogłoszenia licytacji rs. 15, wyraźnie rubli srebrem piętnaście, zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej wskazanym.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia codziennie wyjąwszy Niedziele i Święta w kancelarji Zarządu od godziny 10 rano do 3 po południu.

Deklaracje podane być winny na papierze ceny właściwej bez żadnych warunków, zastrzeżeń i poprawek, podług formy następującej:

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż obowiąznję się dostawić dla 23 ludzi niższej służby Komunikacyjnej umundurowanie na rok 1867 potrzebne i rozwieść następnie takowe do miejsc wskazanych i odstępuję od sumy rs. 330 kop. $82^1/_2$ do licytacji podanej procentów od sta (tu wypisać ilość procentów literami) i przyjmuję wszelkie zastrzeżenia w warunkach licytacyjnych wyszczególnione, które mi są dobrze znane.

Vadium w kwocie rs. 35, wyraźnie rubli srebrnych trzydzieści pięć i na koszta ogłoszenia rs. 15, wyraźnie rubli srebrem piętnaście składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o przysłanie na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w NN. pisałem w NN., miesiąca i roku 1866

Warszawa d. 8 (20) Sierpnia 1866 r.

Naczelnik Zarządu,

Jenerał-Lejtnant, Szuberski.

Naczelnik Kancelarji, Beneveni.

(N. D. *4949*) *Naczelnik Powiatu Łęczyckiego.*

Na mocy reskryptu Rządu Gubernialnego Warszawskiego z dnia 21 Lipca (2 Sierpnia r. b. Nr. 73108/11489, opierającego się na rozporządzeniu Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 6 (18) Lipca r. b. Nr. 3375/19673, podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 1 (13) Września r. b. o godzinie 11-ej z rana w biurze powiatu Łęczyckiego, odbędzie się głośna in minus licytacja na jedno-roczną dostawę żywności dla więzienia Łęczyckiego, to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia 1866/7 po koniec tegoż roku od ceny kop. 7 za jednadzienną porcję tejże żywności, wedle taryffy zatwierdzonej przez Radę Administracyjną Królestwa z dnia 24 Maja (5 Czerwca) r. b. Nr. 22729. Przystępujący do licytacji konkurent winien złożyć vadium gotowizną lub papierami kurs w kraju mającemi Rs. 50, po ukończeniu licytacji to jest zamknięciu protókułu i przyznaniu entrepryzy najniższą cenę podającemu żadna późniejsza offerta przez Naczelnika Powiatu przyjętą nie będzie.

Pomimo tego że na dostawę tę odbywać się będzie głośna licytacja, wolno jest dla ochotników na prowincji zamieszkałych nadsyłać pocztą frankowane, opieczętowane pod adresem

naczelnika powiatu deklaracje, z kwitem kasowym na vadium wedle domieszczonego tu wzoru sporządzone.

Wzór do deklaracji.]

Wskutku ogłoszenia Naczelnika Powiatu Łęczyckiego z dnia 24 Lipca (5 Sierpnia r. b. Nr. 19372, podaje niniejszą deklaracją iż obowiązuje się wziąść dostawę żywności w ciągu roku 1867 potrzebnej dla więzienia w Łęczycy za opłatą jedno-dziennej porcji po kop. sr. N. wyraźnie N. N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, kwit kasy N. N. na vadium dołączone, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce) pisałem w N. N. dnia miesiąca i roku

(Podpis) Imie i Nazwisko.

Warunki przedlicytacyjne każdodziennie w godzinach służbowych w biórze powiatu przejrzane być mogą.

w Łęczycy d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1866 r.

Radca Kollegialny

(N. D. *4923*). *Naczelnik Powiatu Przasnyskiego.*

Na skutek upoważnienia Rządu Gubernjalnego Płockiego z daty 2 (14) Lipca r. b. Nr. 30,788/776, podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 6 (18) Września roku bież. począwszy od godziny 10-ej z rana w Magistracie miasta Ciechanowa przedemną lub starszym pomocnikiem moim odbywać się będzie publiczna in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje na entrepryzę przebudowania mostu taryfowego Nr 2 na głównym korycie rzeki Łydyni pod miastem Ciechanowem egzystującego, a to od sumy anszlagowej rs. 1605 kop. 67 reskryptem Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z daty 22 Czerwca (4 Lipca) r. b. Nr. 8,177/18,298 zatwierdzony. Każden przystępujący do licytacji na pewność dotrzymania warunków, winien wnieść do Kasy Ekonomicznej miejskiej vadium w wysokości $^{1}/_{10}$ części sumy kosztorysowej i kwit tejże kasy do deklaracji dołączyć, które to vadium nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast powróconem zostanie, zaś minus licytantowi na kaucję policzonem będzie, przeto konkurenci do tej licytacji winni się zgłosić w miejscu i godzinie oznaczonej. Warunki każdego czasu w godzinach biurowych prócz świąt i niedziel w biurze moim przejrzane być mogą.

Przasnysz d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1866 r.

Radca Honorowy, J. Wolski.

Wzór do deklaracji.

Składam niniejszą deklarację, przez którą roboty przy odbudowie mostu taryfowego pod miastem Ciechanowem na rzece Łydyni uskutecznić podejmuję się za sumę NN. czyli ustępując od sumy kosztorysowej rs. a to w ścisłem zastosowaniu się do kosztorysu i warunków licytacyjnych dokładnie mi znanych.

Kwit na złożone vadium w wysokości rs. przez Kase N. wydany załączam.

Nazwisko moje NN. zamieszkanie w N.

w Przasnyszu dnia

(podpisać imie i nazwisko).

(*N. D. 5117*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Izraela Przepiórki, handlującego w Warszawie przy ulicy Nowolipie pod Nr. 2424, w domu własnym zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,500 z procentem 5% od dnia 26 Listopada (8 Grudnia) 1864 r. i kosztów od Leopolda Bentz, obywatela właściciela Nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1549 lit. *K*; przy ulicy Żelaznej położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Adolfa Mateusza Karwowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 11 (23) Sierpnia 1865 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Żelaznej, a wedle taryfy policyjnej, przy ulicy Chmielnej pod Nr. 1549 lit. *K*. w cyrkule policyjnym i administracyjnym 8, w gminie tegoż cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III; na gruncie emfiteutycznym, z którego czynszu rocznie rs. 4 opłaca się, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Leopolda Bentz należąca, w dzierżawnem posiadaniu Michała Triwes na lat trzy, poczynając od dnia 1 Października 1865 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 r. za cenę roczną rs 1,200 czyli za lat trzy rs. 3,600 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci 2700 mająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana, o parterze i trzech piętrach z piwnicami murowanemi, dachówką karpiówką kryta, cztery kominy murowane mająca.
2. Oficyna masiv murowana, o parterze i dwóch piętrach z piwnicami murowanemi, karpiówką kryta, dwa kominy murowane mająca.
3. Oficyna masiv murowana, z piwnicami, karpiówką kryta, dwa kominy murowane mająca.
4. Zabudowanie masiv murowane, dachówką karpiowką kryte, mieszczące w sobie na dole stajnią, a wyżej komórki.
5. Zabudowanie masiv murowane, dachówką kryte, mieszczące w sobie kloakę i stajnię.
6. Wozownia masiv murowana, pod półdachem dachówką karpiówką krytym.
7. Studnia z pompą i wahadłem drewnianem balami cembrowaną deskami kryta.
8. Podwórze niebrukowane.

Wszystkie wyżej opisane zabudowania, są nowo z gruntu postawione, dotąd jeszcze niewykończone i dla tego obecnie przez nikogo nie zamieszkałe, oprócz samego właściciela Leopolda Bentz.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnem Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Teodora Gładyszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 6 (18) Września 1865 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 8 (20) Wrześ. 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń, przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana dnia 5 (17) Listopada 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 17 (29) Września 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 17 (29) Września 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 5 (17) Listopada, 19 Listopada (1 Grudnia) i 3 (15) Grudzia 1865 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1549*K* w Warszawie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem dnia 3 (15) Grudnia 1865 r zapadłym wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 4 (16) Stycznia 1866 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 10.000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 6 (18) Grudnia 1865 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1549*K* w Warszawie położona przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Adwokatowi za sumę rs. 10,000 i Trybunał wyrokiem d. 4 (16) Stycznia 1866 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonej nieruchomości na dzień 28 Lutego (12 Marca) 1866 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod Nr 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 8 (20) Stycznia 1866 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin powyższy z powodu zaszłych sporów nie został odbytym, zatem Trybunał tutejszy wyrokiem illacyjnym daty 13 (25) Maja 1866 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1549*K* w Warszawie położonej na dzień 15 (27) Czerwca 1866 r. godzinę 10 rano, lecz gdy ten również odbytym bydź nie mógł, zatem Trybunał wyrokiem illacyjnym daty 16 (28 Czerwca 1866 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1549*K* wyznaczył na dzień 25 Lipca (6 Sierpnia) 1866 r. godzinę 10 rano i takowy odbytym będzie na audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 19,117 kop. 90 jako $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1866 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin na dzień 25 Lipca (6 Sierpnia) 1866 r. wyznaczony spełzł bez skutecznie, przeto Trybunał wyrokiem illacyjnym daty 6 (18) Sierpnia 1866 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1549*K* w Warszawie położonej na dzień 2 (14) Września 1866 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,117 kop. 90 jako $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1866 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski

(N. D. 5121). W dniu 16 (28) Sierpnia r. b. o godzinie 1 z południa, garderoba męzka, i szafy szklepowe, w Rynku Starego Miasta, zaś w dniu 11 (23) Sierpnia r. b. o godzinie 4 z południa w domu pod Nr. 1030, meble jesionowe i t. p., wszystko prawnie zajęte przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1866 r.

Dominik *Pawłowski*, Komornik.

(N. D. 5124)

W dniu 12 (24) Sierpnia 1866 r. o godzinie 9 z rana na targu Grzybów zwanym w Warszawie i w tymże dniu począwszy od godziny 1 z południa na gruncie nieruchomości Nr. 1245*a* w Warszawie zajęte w drodze Sądowej egzekucji ruchomości, to jest: bufety drewniane na palisander bejcowane, meble machoniowe, jesionowe, sosnowe, bilardy, zegary, żyrandole, lampy, świeczniki i t. p. przedmiota przez publiczną licytacją sprzedane będą.

A. *Tymecki*, Komornik.

(N. D. 5126). W dniu 12 (24) Sierpnia 1866 roku o godzinie 9 z rana na Starem mieście, o godzinie 10 z rana i 2 z południa za Żelazną bramą, a o godzinie 12 w południe około trzech Krzyży w Warszawie, jako targach publicznych prawnie zajęte ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe, stoły sosnowe, lustra, garderoba męzka, doróżka, zegary, dwie kufy od wódki i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1866 r.

Jan *Orłowski* Komornik.

D O N I E S I E N I A P R Y W A T N E.

W Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego—Za pozwoleniem Cenzury. *DODATEK.*

Do dzisiejszego Numeru dołącza się osobny Dodatek (Прибавленiе) N. 56.